

OKO MAGAZÍN

číslo 12 – prosinec 2017 – zdarma

„Když mi bylo pět, maminka mi řekla, že klíčem k životu je štěstí. Když jsem přišel do školy, zeptali se mě, co chci být, až vyrostu. Napsal jsem "šťastný". Řekli mi, že nerozumím zadání. Já jim řekl, že oni nerozumí životu.“

John Winston Ono Lennon, (1940 - 1980), zpěvák, skladatel, člen skupiny The Beatles, malíř, herec, spisovatel, politický aktivista

Fakta • Reportáže • Kultura • Sport • Názory • Komentáře • Příroda • Historie • Rozhovory

Jaké bylo čekání na Ježíška?

E-maily o křesťanství a jednom průzkumu

Milý Petře,
10. 7. 2017
posílám letní pozdravy z Kréty. Ubýtovala jsem se v domě dědečka a zůstanu zde minimálně do konce léta. Od doby, kdy jsme tu byli společně, se nic nezměnilo. Je tu prostě báječně. Z výšky koukám na bílé skály a modré moře. Kolem domu roste volně spousta koření, pod okny mi nádherně voní oregano. Sousedé jsou ke mně zase moc milí a přátelští. Je tu neuvěřitelný klid, teda až na ty cikády. Ty se přes den nezastaví. Domy stále nemají dveře, ale jen závěsy. Ti lidé si tu pořád tolik důvěřují, že to je až k nevíře. Začala jsem uklízet i zadní část domu a našla jsem něco jako deník nebo zápisky z dědečkovy badání. Jde o neuvěřitelné čtení, o které se s Tebou musím podělit. Bude Tě to určitě hodně zajímat.

Podle dědy byl v roce 1886 v Egyptě nalezen zapomenutý hrob z 8. století a v něm byl objeven mnich, který jako by svíral v rukách velikou vzácnost. A taky aby ne. Šlo o samotné Petrovo evangelium! Úžasný nálezu. Záhy po objevení začaly v okolí horečně vykopávky, které přinesly i další evangelia. Nejdrívě Tomášovo, pak Máří Magdalény a nakonec, představ si to, i samotného Jidáše! Všechno jsou to zřejmě ztracené příběhy, které byly po staletí potlačovány a cenzurovány. A to nejzajímavější - k zápisům byly přiloženy i kopie těch evangelií. Jak k nim děda přišel, nevím. Ale jak jsem je letmo prolistovala, zdají se být nesmírně zvláštní. Už jenom tím, že známé příběhy z Bible popisují v leccems odlišně. Jakmile z nich přeložím více, zase napíšu.

Měj se hezky. Míša
PS Co je u Tebe nového? Pořád válčíš s radniční hydrou?

Ahoj Míšo,
12. 7. 2017
tak to je tedy objev, s tím mě musíš seznámit. Chtěl bych to vše vidět na vlastní oči. A Tebe taky. Dlouho jsme spolu nikde nebyli. Budeš se tedy vracet někdy v druhé polovině září? Už teď jsem ale napnutý na e-mail, co z toho nálezu vyčteš.

A k tomu Tvému PS. Však víš, že je to nekončící příběh. Momentálně se snažím dostat přes tajemníka místního úřadu k celým výsledkům SCIO průzkumu klimatu v naší ZŠ. Zveřejněny jsou totiž jenom jakési fragmenty. Potřeboval bych ty celé výsledky též nějak „vykopat“, protože mám tušení, že obsahují důležité informace. Pro rodiče, veřejnost, zastupitele; a bude snaha je cenzurovat. Tak brzy napiš, cos vyčetla. Petr

Zdravím Petře,
13. 7. 2017
nemohu spát, nechodím si skoro ani zaplavat ve vlnách úžasně teplého a čistého moře. Pořád čtu. Napíši Ti alespoň to málo, co jsem už přeložila. Ale podrž se. Petrovo evangelium líčí Římany jako sympatické lidi, Ježíš na kříži prý netrpěl a detailně popisuje okolnosti Ježíšova zmrtnýchství. Například když Ježíš vyšel z hrobky, byl za ním veliký, zářící kříž a z nebes zaznělo: „Kázal jsi těm, kdož jsou spící?“ A z kříže se ozvalo: „Ano!“ A následně Ježíš i s křížem vystoupal k nebesům. V Jidášově evangeliu je zase informace, že Ježíš sám požádal o své ukřižování.

A podle evangelia Máří Magdalény byla právě ona skutečnou hlavou církve.

Jde mi z toho hlava kolem. Těším se, že se zase uvidíme a uvidíš sám, co mě doslova spoutává ke čtení. Přivezu vše do Prahy, jsou to všechno jen kopie, krom deníku. Kde jsou originály, nevím.

A co ty výsledky průzkumu, už je máš? Hezký den Ti přeju. Míša

Dobré ráno, Míšo,
18. 7. 2017
díky za optání. Výsledky zatím nemám. Tajemník mi napsal, že jsou jen pro školu a ředitelka ZŠ je k dispozici nedá. Tak jsem svoji žádost zopakoval s tím, aby výsledky poslal i ostatním zastupitelům a čekám na reakci.

A k tomu, cos zatím přeložila, je-li to pravda, museli bychom přehodnotit informace o událostech starých 2 tisíce let? A možná i o utváření celých dějin? Nebo i křesťanské církve? Brzy napiš Petr

PS Jenom připomínám, že odlétám skoro na měsíc na duchovní soustředění na Mauricius, jak jsme se o něm na jaře bavili a neberu si sebou žádnou techniku. Tak ti alespoň zamávám z letadla. ☺

Drahý Petře,
20. 7. 2017
z poznámek plyne, že nebiblická evangelia byla někdy od 4. století zakazována a spalována. Dost možná za jejich šíření byli i lidé zabíjeni. Jestli je to všechno pravda, pohled na naše dějiny určitě musíme změnit. Také jsem našla další sešit s poznámkami.

Zdá se, že zápas o svobodu slova, svobodu informací probíhá nepřetržitě. Ale stejně jednou vždycky všechno praskne. Držím Ti palce, aby ses co nejdříve dostal ke svému „nálezu“ a vrátil se z druhé strany Země takový, jaký si přeješ. Ozvi se, až se vrátíš. Užij si chrámové pohostinnosti. Míša

Milá Míšo,
17. 8. 2017
jsem zpět a v plné síle. Byla to nádhra. Takový klid, mír a přitom spousta práce, ale nikdo se na nikoho nepovyšoval, manažersky nemachroval. To se nedá sdělit písmem, to Ti musím osobně vypovědět.

S tou svobodou máš pravdu, je to stejné i dnes. Nekonečný zápas. Jsem tu chvíli a mám pocit, že náš skvělý a moderní svět vypadá spíše jako společenství plné pokrytců, lhářů a pošetilců, kteří jsou trvale pod nějakou drogou autocenzurní pozitivnosti. Neustále klíčují, co napíšu ráno, večer už neplatí, věci nenazývají pravými jmény, mají potíž s kritickým myšlením... Tohle než se změní, jestli vůbec, projdou Újezdem možná i dvě generace.

Proto asi ani jako zastupitel výsledky průzkumu stále nemám. To je prostě šílené. A údajně je nemá ani tajemník úřadu. Zdůvodnil mi to tak, že je nepotřebuje k chodu úřadu, a protože finanční spoluúčast městské části na úhradě průzkumu byla malá. Chápeš to? Taková výmluva! On je na úřadu mít musí, i kdyby Úřad MČ zaplatil jen korunu. A to nemluvím o tom, že průzkum si objednala naše městská část. V září prý ale bude nějaká prezentace zveřejněných fragmentů pro rodiče a veřejnost a pak prý bude jistě celá zpráva k dispozici. Ale tyhle sliby už

znám. Tady se nedá věřit nikomu a ničemu (pozn.: pro rodiče a veřejnost v září žádná prezentace skutečně neproběhla).

Takže jsem svoji žádost zopakoval a poslal ji i všem zastupitelům, tedy i starostce, která o tom, že průzkum četla, mluvila i na zastupitelstvu v červnu. A ještě jsem poslal žádost i ředitelce ZŠ a manažerce jednoho projektu, který mapuje místní školství. Ta manažerka výsledky dostala jako první.

Překvapivé ale je, že spíše samozvaně vzniklý místní spolek rodičů začal na Facebooku ohromovat veřejnost útržky z utajované části výsledků průzkumu. Z jakého titulu se k nim však dostal, nevím. A když už se tak stalo, proč výsledky nezveřejnil? K takovému zástupci, který by se tímto krokem sám nade mě povýšil, bych jako rodič přece nemohl mít důvěru?? Ještěže už nemám děti školou povinné. Každopádně zastupitelská demokracie zase někomu začala překážet a kolem těch výsledků je nějak moc nejasností i utajování a díky tomu možná i zbytečných spekulací. No a ten Tvůj objev bude možná souviset s císařem Konstantinem. Ten, co si tak pamatuji, měl ve 4. století sestavit obsah Bible, aby mu křesťanská víra pomáhala udržet se u moci. To by tomu zakazování odpovídalo. To asi bude i důvod, proč se utajovala pravda v minulosti a utajuje se i dnes. Obyčejný boj o moc, o peníze a o posty. Prostě nejde o lidi, v mém případě o děti.

Ahoj Petr

Hezký podvečer, Petře,
18. 8. 2017
těším se, až mi budeš vyprávět, docela Ti to nevšední duchovní soustředění závidím. Muselo to být úžasně. Lidé pomalu ztrácejí vnímání sounáležitosti s celým vesmírem.

Jinak se zdá, že s tím utajováním by to mohlo být tak, jak píšeš. Dnes i dříve. Je neuvěřitelné, jak se mocenské choutky potlačující svobodu informací opakují. Podle dědových zápisů byla utajovaná evangelia skutečně volně šířena až někdy do vlády císaře Konstantina a Theodosia. Pak nastal zlom. A nebyla jedinými spisy. V roce 1945 byl opět v Egyptě nalezen zapečetěný džbán s dalším překvapivým obsahem. Byly v něm nalezeny „Tvoje“ činy, tedy skutky Petrovy ☺, desítky dalších textů, apokalypsa Jakubova a znovu zapomenutá evangelia, včetně Tomášova. To je takové zvláštní. Mystické, gnostické, tajemné, obsahuje zřejmě samé Ježíšovy výroky. Jde vlastně o poselství. Navíc na mě působí, jako by šlo o samizdat, o utajované učení. Jeho následovníci se stavěli proti vznikající organizované církvi i proti církevním hodnotám. Nic z toho nepotřebovali. Volají po osobním spojení s Bohem. Božími syny se proto mohou stát všichni. Důležité je poznat sama sebe, abychom rozuměli i druhým a pochopili, že všichni jsme dětmi živočišného Otce.

Ty papyry, na kterých tohle evangelium je, jsou zřejmě z rané doby křesťanství. Jsou tedy starší než záznamy evangelií, které známe z Bible a ta by pak nebyla kompletní! Vše nasvědčuje tomu, že kdysi bylo více evangelií a někdo se hodně staral, aby některá

zmizela ze světa. Podle dědy jich mohlo být až 50. Ono to dává smysl, když si uvědomíme, že v počátku ty příběhy Ježíšovy neměly písemnou podobu, většina lidí byla negramotná a příběhy se svobodně šířily vyprávěním, než je někdo profesionálně sepsal. A to už asi někomu začalo vadit. Tomu by odpovídaly i záznamy starověkých autorů, kteří zmiňují například zjevení Petrovo, evangelium hebrejců, Jakubovu apokalypsu, Filipovo evangelium, ale ve 4. století jako by tyhle záznamy všechny zmizely. A jak jsem z poznámek pochopila, křesťanství bylo císařem Konstantinem opravdu zavedeno jako povinné. Nechal přepsat 50 Biblí a ty posloužily k šíření státního náboženství. A za císaře Theodosia bylo všechno ostatní zakazováno. Samozřejmě vždy pod rouškou sjednocení a míru. To je jak dnes, co?

Když tak přemýšlím o tom, co mi píšeš a co tady čtu v těch záznamech, tak si říkám, jaký je vlastně mezi tím rozdíl? Změnili jsme se vůbec? Pořád chce někdo druhým určovat, co je správné, co se smí a nesmí číst, a když je potřeba, pomůže si silou. Nebo jak píšeš, že jako zastupitel výsledky nemáš a někdo se „vznikne“ a má je? Ten spolek jsou nějací odborníci na pedagogiku, na školství? Kam jste se to praboha v Újezdě dostali? Je to ale asi pořád stejné. Ovcím informace nescházejí a ti, co jimi nejsou, tak o nich nevědí, nebo se bojí, nebo v informacích vidí nástroj ovládání, nástroj moci. Anebo taky možné odhazení vlastních chyb, a to nedopustí. Takže když proti nim půjdeš, narazíš. A to se u Vás určitě děje. Tvůj Bohulibý úmysl vidí hlavně jako své ohrožení. Říkám Ti to často, vykašli se na politiku, je v ní spousta špatných lidí. No ale asi to píšeš zbytečně, tak mi nezbyvá, než Ti držet palce a já si jdu tentokrát užít moře a sluníčka.

Papa Myš

Milá Mišo, 24. 8. 2017
tak nevím, čím začít. Díky za radu, vím, že to myslíš dobře, ale říkám si, přece když si tohle v politice řeknou všichni, tak bez snažení se o změnu se situace nelepší, ale ještě zhorší. Ale budu o Tvých slovech (zase ☺) přemýšlet.

Dnes mi na urgenci odepsaly dámy z toho projektu (nějak si v něm proházely funkce, takže odpověděly dvě), že mají moc práce, aby se mojí žádosti zabývaly, a tak si mám počkat, až na ni přijde řada. A který paragraf ze zákona si mají jako nastudovat, když prý zmiňuji, že má žádost je v souladu se zákonem. No hloupější výmluvu si vymyslet nemohly.

No a ředitelka zatím vůbec nereagovala.

A k těm Tvým objevům a poznatkům. Je to tedy bomba a opravdu zvláštní. Dneska se třeba mluví o tom, že by děti měly samy sebe poznat, rozumět si, aby z nich vyrostly autonomní osobnosti. Možná ti následovníci Tomášova evangelia měli podobný směr, sice spojený s vírou, ale evidentně podle toho, co píšeš, jim šlo i o svobodu a nezávislost. A to se samozřejmě vládcům nikdy nezamlouvá. Proto dnes není možná například úplná odluka školství od státu. Pořád je potřeba někoho formovat a deformovat. Kolikrát si říkám, jaký je vlastně rozdíl mezi tradiční školou a kasárnami. Nebo kriminálem. A jestli si to vůbec uvědomujeme. V obou musí děti

a vězni dodržovat řád a ticho. V určenou dobu mohou jíst nebo se procházet, možná i močit. Struktury autorit jim jsou vnucené, místo zvolené. Rozhodovat nemohou o ničem, na osobní autonomii mohou zapomenout. Svobodu mají vně budovy. Takže i když bude budova fešácká, chodby vyzdobené, pořád to bude kriminál či školní kasárna. Jenom to nebude tolik vidět. Ale pusť to z hlavy, to je jen taková úvaha.

Tož zase napiš, já se jedu koupat do pískovny. P.

Ahoj Peti, 1. 9. 2017
škola jako kasárna? Ty jo, tohle až někde řekneš, tak Tě ukamenují. A co ředitelka, už odepsala? Jinak malá změna, vracím se už 6. 9. Po dvanácté budu na Ruzyni. Staviš se pro mě? Prosím! Pomohlo by mi to.

Včera jsem pročítala evangelium Máří Magdalény. Podle něho hrály ženy v počátcích křesťanství důležitou roli. Dokonce i Ježíš sděloval zásadní informace jenom Máří, která jeho tajemným myšlenkám rozuměla a dokázala je předávat dál. Šlo o tajemství života a posmrtného bytí, v němž se zemřelý setkává s démony a anděly, zatímco duše míří k nebesům. Máří nebyla jen napravená prostitutka, ale stála v čele apoštolů! To je naprosto převratná informace, která v ostatních evangeliích chybí.

Stejně jakože lidé po staletí věří ve čtyři evangelia a ono jich je mnohem víc. Je nutné o tom diskutovat, je nutné tohle zveřejnit. Teprve teď ti s tím zveřejňováním pořádně rozumím.

Ale až budeš přemýšlet o mých slovech k politice, tak bys neměl v tom svém snažení po zveřejnění průzkumu být sám. Ale je to jen taková, ne úvaha, ale rada.

Napiš, zda si mě ve středu vyzvedneš. M.

Myško, 5. 9. 2017
neměj obavy, tady to už nemám s kým někam posunout. Je to mimo náš vliv. A většina těch, co výsledky průzkumu mají, tak mlčí, nebo si hrají na odborníky. Ale jsem v kontaktu s ministerstvem vnitra, školství a magistrátem. Víím, že ty výsledky z našich cenzorů nakonec dostanu. A taky se o tom bavím s vedením Patriotů. Kontaktovali jsme už televizi i novináře. Bude z toho ostuda jako hrom, jestli nezmění názor. Ještě ale čekám na reakci spolku rodičů a písmu o tom něco do Oka. Chci nejdřív vyčerpat všechny mírnější možnosti, než hned hartusit zbraněmi a psát třeba petici. Ale čekat už dlouho nebudu.

Dnes mi i na moji urgenci odepsala ředitelka, že mi nic neposkytne, protože neshledala v zákoně nic, co by mě opravňovalo k získání průzkumu. A že je prý zkreslený, protože nebyl proveden ve všech ročnících. Byl totiž proveden od 5. do 9. ročníku. Tak si kladu otázku, proč objednávali zkreslující průzkum?

Tak to je dnes vše, ve středu se mnou můžeš počítat. Těším se na Tebe, Tvé vyprávění, deník i kopie. Ahoj P.

Milí čtenáři,
zde e-mailová korespondence končí. O tom, že výsledky průzkumu byly nakonec celé zveřejněny, už asi víte. O tom, že letadlo přistálo včas a tajemné nálezy se staly předmětem dalšího zkoumání, asi ne. Ale věřte,

nebo nevěřte. Stejně jako věříte, či nevěříte v Boha, protože jeho existenci, či neexistenci nemůžete prokázat. Můžete jenom věřit. Naproti tomu rozumět můžete všemu, co sami vytvoříte. A tak vám přeji vytvoření krásných vánočních svátků, silvestrovských oslav i skvělého příštího roku.

S úctou

Petr Duchek

MAGAZÍN OKO

Vydává: Spolek OKO, IČ 03973115
Hodkovská 2558, Praha 9, 190 16

Webové stránky:

<http://www.spolekoko.cz/>

Facebook: <https://www.facebook.com/spolekoko.cz>

Bankovní spojení: 2200826164/2010

Povolení: registrace MK ČR E 22128.

Periodicita: čtvrtletník

REDAKCE ČASOPISU

Šéfredaktor: Petr Duchek

Redakční rada: Jan Jacek,

Jiří Lameš, Jan Veselý

Jazyková korektura:

Jana Kudláčková

E-mail: redakce@spolekoko.cz

Telefonní spojení:

602 270 253 – Petr Duchek

608 340 777 – Jan Veselý

Vytiskla: tiskárna BETIS spol. s r.o.

Grafická úprava: Petr Duchek

Cena: zdarma do schránek

Náklad: 3700 ks

Na vydání se podíleli

(aktivně i pasivně):

Petr Duchek, Jan Jacek,

Pavel Kábrt, Ing. Jiří Lameš,

Mgr. et Mgr. Jana Kudláčková,

Mgr. cand. psych. Lucie Nielsen,

Bohumil Ullmich, Ing. Jan Veselý

Otištěné články nemusí vždy vyjadřovat názor vydavatele, ani redakce. Za obsah článku ručí jeho autor. Texty nebo jeho části včetně obrazového materiálu mohou být přetiskovány pouze se svolením redakce.

Časopis není nikterak financován z veřejného rozpočtu a nemá žádnou spojitost s ÚMČ Praha 21. Otištění příspěvků proto nelze nárokovat. O zveřejnění příspěvků rozhoduje redakční rada a šéfredaktor.

Toto číslo vychází 20.12.2017
Uzávěrka příštího čísla je 5.3.2017.

Milí čtenáři! V této rubrice jste byli od 6. do 10. čísla zvyklí číst naši reakci na klamavá tvrzení újezdských radních. Ti za celou dobu ani v jednom případě neiniciovali za naše slova předvolání na přestupkovou komisi, nepodali na nás trestní oznámení, nepožadovali otištění dementi. Z toho usuzujeme, že si jsou dobře vědomi, že poznaná pravda v popisovaných kauzách byla vždy na naší straně.

Zapojte se tedy znovu aktivně do poznávání pravdy, která nemusí být vždy jenom černá, nebo bílá, ale i třeba více černá, nebo více bílá. Nikdo není dokonalý. Přesto je směr pravdy nebo lži i z odstínu šedi rozpoznatelný.

Klam přichází kdoví odkud - MZŠ

Od 11. čísla se snažíme vyvrátit klam, jehož zdroj neznáme, ale domníváme se, že za ním stojí mylná institucionální představa mocných o nedotknutelnosti školy i politického vedení na radnici. Podstatou tohoto klamu je naše údajně letité kritizování učení a rýpání do ZŠ, aniž říkáme, jak lépe učit a zlepšit prostředí školy, čímž škole údajně moc ubližujeme. My si naopak myslíme, že naše zveřejňování vede k názorovému tříbení i svobodnému informování a je jedinou pojistkou před ohlupováním, klamáním a zemetáním pod koberec.

V minulém čísle jsme přinesli historický přehled našich „školních prohrů“, skutků a snah v letech 2010 až 2014. Článek končil slovy: „Avšak ani po letech nenacházíme v našich aktivitách v letech 2010 – 2014 škodu, kterou jsme údajně způsobili. A Vy?“ Sluší se uvést, že na položenou otázku nikdo nereagoval negativně, kriticky. Ba naopak. Pro mnohé čtenáře bylo překvapením, o co všechno jsme ve školství usilovali, na co poukazovali, co navrhovali. A přesto se Újezdem nesou neuvěřitelně klamavé drby. Snad od vrabců na střeše úřadu? To totiž podporuje nedávné veřejné prohlášení starostky Čechové, že nepříznivou situaci v ZŠ rozdmýchal zastupitel Duchek... Tak se na to rozdmýčávání pojďme podívat blíže.

2015

Do problémů se dostalo financování Školního poradenského pracoviště (ŠPP). Po roce jsme proto znovu poukázali (i v ÚZ) například na to, že *Koncepce školství* z roku 2014 (spoluautorka a předkladatelka na ZMČ K. J. Čechová), neobsahuje žádné postupy, jak bude naplňovat a plnit vlastní cíle, neřeší otázku rozšíření počtu speciálních pedagogů v ZŠ a stejně tak financování ŠPP. Ptali jsme se marně, co dělal celou dobu

zřizovatel a především pí Čechová, zodpovědná za školství, že v březnovém ÚZ ředitel ZŠ oznámil v podstatě uzavření ŠPP z důvodu chybějících návazných zdrojů financování. Kdybychom tehdy napsali, že pí Čechová svojí nekonceptností rozdmýkala nejistotu nad trváním ŠPP, jehož smyslem je i vytváření přívětivého klimatu v ZŠ, nemohl by se nikdo divit. Naštěstí ke konci roku se nějaké finanční prostředky podařilo nakonec uvolnit.

Tento rok mohl být pro ZŠ i významně přelomový v novém směřování, bohužel současnost ukazuje, že tomu tak není. Odvolán byl totiž náhle ředitel ZŠ. Jak je ale u zásadních věcí v Újezdě zvykem, Újezdský zpravodaj informace o této kauze nepřinesl v podstatě žádné. A tak soukromý Magazín Oko č. 3 ze září 2015 tehdy opět suploval radniční periodikum placené z daní i povinnost vedení radnice uspokojovat právo občanů na informace.

V Oku vyšly obsáhlé články o nejasných důvodech odvolání ředitele a jmenování ředitelky. Obsahovaly informace zahrnující magistrátní nález z kontroly hospodaření, zprávy České školní inspekce, zvláštnosti konkurzního řízení při výběru nové ředitelky, informace o náhlém odvolání ředitelky Sochůrkové z funkce v předcházející ZŠ, zaslíbenost zřizovatele atd.

Na tyto články reagovala v prosincovém ÚZ pí učitelka Hana Jančová oblíbenou polemikou a v dalším zpravodaji byla otištěna naše odpověď.

S koncem roku jsme uspořádali vánoční koncert, kde úspěšně vystoupil dětský pěvecký sbor Sovička ze zdejší ZŠ.

Na zastupitelstvu v divadelním sále ZŠ došlo po památném výroku starostky Čechové v roce 2014, podle kterého má VŠ každý blbec a proto ona VŠ nemá, k dalšímu extempore.

Když pí Čechová slibovala nové pí ředitelce ZŠ za sebe maximální podporu, ozvalo se z hlediště úsměvné a téměř neslyšitelné: „Jako Kurka!“ Ten byl z funkce ředitele ZŠ před tím náhle odvolán na návrh K. J. Čechové. Ona dvě slova však vyvolala u starostky agresivní chování a jako tank se vřítla do hlediště k J. Lamešovi. Vypadalo to, že dojde k fyzické inzultaci. Naštěstí než starostka došla do hlediště, vychladla a konstatovala cosi o hulvátství.

Na závěr ale musíme opět konstatovat, že ani po dvou letech nenacházíme v našich aktivitách v roce 2015 škodu, kterou jsme údajně škole způsobili. A Vy? Napište nám, v čem ano.

(pokračování příště)

Klam přichází z RMČ aneb kdo má pravdu?

Do rubriky „Uvádíme na pravou míru“ nepochybně patří „divadelní kus“ o rezignaci Pavla Roušara k 30. 11. 2017 na funkci místostarosty. Ta by sama o sobě v pučistických vodách újezdských hvozdů a lesů nebyla nic až tak zvláštního, kdyby na puči z roku 2015 neměl právě p. Roušar lví podíl. Zajímavý je totiž obsahový výčet důvodů rezignace a především pak reakce Rady MČ Praha 21 na ně. Jedna nebo druhá strana, nebo možná obě totiž zcela zjevně klamou veřejnost.

Proč jsem rezignoval na pozici místostarosty městské části
V pátek 24. 11. 2017 jsem oznámil úřadu a koaličním partnerům své rozhodnutí rezignovat na pozici míst...

Pan Roušar se ve svém vysvětlujícím prohlášení „Proč jsem rezignoval na pozici místostarosty MČ“ nejspíše volebně probral a poukazuje na některé nešvary, na které poukazujeme už několik let.

Ovšem dokud byl součástí úzkého vedení radnice, nezasnamenali jsme, že by se s našimi názory jakkoliv ztotožnil. Ve své názorové slizkosti tak nově kritizuje například výběrová řízení na tajemníka úřadu a šéfredaktora ÚZ!

Když kritizuje radu za zpolitizování práce spolků, zřejmě již zapomněl, že se s radou dopustil opakovaného politického útlatu a segregace na našem spolku. Ať už šlo o nepovolení akcí pro občany, vytvoření dezinformační stránky na webu úřadu o li-dech z našeho spolku, opakované nepřidělení grantů či zjevné nepravdy až pomluvy v ÚZ 5/2016.

Ovšem ani současná rada nezůstává pozadu. Na Roušarovu kritiku, že rada nekomunikuje s opozicí, se rada na webu ÚMČ hájí tím, že nebrání lidem z opozice pracovat v komisích rady. Akorát nevím jak vysvětlit, proč po puči 2015 byl z jedné komise náš člen odvolán...

V závěru pan Roušar mluví kriticky o otevřené komunikaci s veřejností a rada konturuje, že se koalice principy otevřené komunikaci řídí!!

Inu, kdo chce s vlky býti, musí s nimi výtí. A p. Roušar dnes nejspíše vyje někde v otevřeném lese sám.

Petr Duchek

Zánik zdravotního střediska na Rohožníku

Asi už jste to slyšeli. Zdravotní středisko má být přestěhováno do bývalé továrny Ideal Lux na Blatově a místo něho bude školka. O takové strategii ale při odkupu továrny městskou částí nebylo hovořeno. Jde tedy o zásadní rozhodnutí vedení radnice, o kterém veřejnost není adekvátním způsobem informována. Veřejné představení tohoto záměru neproběhlo, s občany nebyl záměr nijak veřejně konzultován. Přitom jde o důležitou změnu v rozmístění poskytování zdravotní péče i předškolního vzdělávání v Újezdě nad Lesy. Daňový poplatník proto zcela oprávněně čeká na zákonné uspokojení svého práva na informace v Újezdském zpravodaji, kterým členové rady občany informují. Jak je ale u podobných kauz v Újezdě nad Lesy obvyklé, Újezdský zpravodaj servilně mlčí.

Důvodem přestěhování má být špatný technický stav budovy střediska a záměr vybudovat z něho mateřskou školu. Tu městská část (MČ) potřebuje z důvodu blízkosti se povinnosti přijímat do školky děti již od dvou let.

V projektech na příští rok se ale nově pracuje s částkou 85 mil. na rekonstrukci budovy Ideal Lux (IL). Té budovy, kterou MČ odkoupila za 25 mil. Soudného člověka ale napadne otázka: „Kolik by za 110 mil. bylo nových školek na zelené louce?“ O ty ovšem není zájem, soudě dle slov místostarosty Slezáka, která pronesl v lednu na magistrátu: „MČ P-21 už má takové kapacity, že nepotřebuje stavět žádnou další školu ani školku.“ Možná ale měl mylné informace od „specialistky“ na místní školství, starostky Čechové.

V případě přestěhování střediska bude tedy nutné k budově IL výrazně posílit autobusovou dopravu. A čím více zdravotních služeb, tím více autobusů bude potřeba. Do kdysi klidné městské části tak zavítá čilý dopravní ruch.

Já jsem proto zatím zavítal do zdravotního střediska, abych se optal na názory těch, za kterými občané s důvěrou chodí pro radu a pro pomoc. Zde jsou **kumulované** odpovědi od těch (PharmDr. Havránková, MUDr. Petra Klusáčková, MUDr. Roman Procházka), které jsem do uzávěrky stačil kontaktovat:

Co bylo důvodem, že jste podepsal/a petici za zachování střediska?

Nesouhlas se zrušením zdravotního střediska, stejně tak s formou, s jakou je přestěhování střediska komunikováno s občany a obava, že dojde k praktické nedostupnosti zdravotní péče pro naše obtížně mobilní pacienty.

Jak jste byl/a ze strany MČ Praha 21 informován/a o záměru rekonstrukce budovy zdravotního střediska na mateřskou školu?

Tuto informaci jsme obdrželi 4. 10. na informační schůzce, kde nás starostka postavila před hotovou věc, že zruší středisko na Rohožníku. Zdůvodnila to jakousi demografickou studií - kterou nám ale nepředložila a podle které prý budou v Újezdě přibývat děti školkového věku (pozn. v demografické studii, která je na webu úřadu, jsem informaci o prostém /prognosticky významném/, nárůstu dětí nenašel). A rovnou diktovala podmiňky stylem ber, nebo nech být. Z jejího chování čísel arogance a despekt ke všem přítomným a neúcta k obyvatelům sídlíště.

Pokud jste byl/a informován/a, kdo Vás oslovil a jak s Vámi probral celou záležitost?

MČ nám zaslala výzvu na tzv. informační schůzku, kde nám bylo oznámeno, že v r. 2019 budeme přestěhováni na Blatov. A měli jsme se do 14 dní (!) vyjádřit k technickým požadavkům na prostory nových ambulancí z důvodu zpracování projektové dokumentace k rekonstrukci. Na naše překvapené dotazy ohledně nutnosti stěhování paní starostka opáčila, že věc je definitivně rozhodnuta a pokud my nemáme zájem, sežene si nové lékaře. Prostor k námitkám tedy nebyl žádný, problematika byla probrána zcela direktivně, diskuse nebyla připuštěna. Nájem, který byl zdravotníkům nabídnut, je spíše likvidační.

Co by pro Vás znamenalo přestěhování do nového zdravotního střediska na Blatově?

Přestěhování ordinací představuje zmaření nemalých investic vložených do zařízení ordinací, což bude řešeno právní cestou. Dále to s sebou ponese nemalé náklady při změně místa podnikání. Hrozí i rozpad sítě poskytovaných služeb - ne všichni lékaři jsou ochotni se stěhovat, stejně tak lékárna, když další by byla na dostřel. V okolí IL je méně obyvatel a nájemné bude vyšší. To je likvidační konstelace. Malé lékárny jen stěží přežívají a přestěhování se jeví jako velmi riskantní. Starostce ale asi ne. Kolik lékáren už řídila?

Pak jde samozřejmě o nutnost zpracování nových hygienických řádů, změny registrací. K budově IL nejedzí přímý autobus a je obtížné si představit, jak se k ní budou někteří naši obtížně mobilní pacienti (s chodítky) dostávat.

Naivita, s jakou přistupuje starostka k problému, je opravdu více než zarážející. V podstatě se tváří, že je jí vše jasné a když ne - zeptá se poradců a odborníků (Dr. Jeníčka nebo p. Slezáka?).

Souhlasíte s přesunem střediska?

Proč ano, nebo proč ne?

Rozhodně nesouhlasíme. Považujeme za nesmyslné stěhovat středisko z místa největší koncentrace lidí na druhý konec Újezda, kam se bude většina obyvatel složitě dostávat. Celý projekt považujeme za nekoncepční.

Domníváte se, že lze provést rekonstrukci budovy i za provozu?

Nepochybně ano, i když to bude představovat zátěž a omezení komfortu pro pacienty. Za provozu už ale byla měněna okna, provedeno bylo zateplení budovy. Největší problém jsou staré vodovodní rozvody, ale skoro vše je na úrovni sklepa - tedy pod budovou. Staré elektrické vedení by zřejmě problém byl, ale i to lze řešit. Každá ordinace má svoje el. hodiny. A nakonec by šlo o vlastní kotelnu, což si za provozu - bydlení vyřešily i okolní paneláky.

Byl by pro Vás vznik dalšího zdravotního střediska na Blatově velkou konkurencí?

Asi žádnou, vzhledem k poloze by tam nikdo z našich pacientů nechtěl dojíždět a i obě újezdské lékárny žijí právě proto, že jsou na opačných koncích Újezda.

Co pro Vás mohou udělat občané, zastupitelé a vedení radnice?

Vyvolat veřejné projednání, zasadit se o zachování stávajícího a fungujícího střediska na Rohožníku a nevolit v příštích volbách zastupitele, kteří rozhodují o občanech a neptají se jich na jejich názor.

Některým zastupitelům jsou občané zřejmě úplně volní, nezajímá je, že se z Rohožníku vytrácí infrastruktura. Většina vedení radnice bydlí právě na druhé straně Újezda a zdravotní středisko by na sklonku svého života jistě přivítali. Velmi se nám nelíbí falešné předstírání snahy o blaho obyvatelstva obecně a po zkušenosti, jak je věc s námi i s občany komunikována, je těžké starostce věřit. Má zde prý vzniknout opět školka, ale mluví se i o zájmu developera postavit zde byty. Což připomíná kauzu Alzheimer centra v budově IL. Je to hnus.

Chcete ještě něco dodat?

Jsme velmi pobouřeni jednáním současného zastupitelstva, resp. vedení radnice, které ani nám ani občanům nedalo možnost se k takto zásadní otázce vyjádřit. Bylo to opravdu o nás bez nás. Je s podivem, že v době, kdy se lékařům nedostává, obce zdravotní střediska mnohde i dotují, jedná zdejší zastupitelstvo opačným způsobem.

Komu by se pak chtělo v takovém prostřední podnikat v součinnosti s lidmi na prsto bez svědomí, schopných všeho, mnohdy i bez vzdělání.

Petr Duchek

— inzerce —

ZÁMEČNICKÁ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA NON-STOP

Otevření zabouchnutých
a zamčených dveří bytů, aut, trezorů

Tel.: 776 422 227

Spolek OKO bilancuje

Spolek OKO je prý spolek politický. Taková našeptávanda se šíří Újezdem jako mor. Hrozně mě to mrzí, co jsou schopni šířit někteří lidé, ale bohužel s tím nic neudělám. Nechtě si každý čtenář udělat obrázek sám z naší spolkové činnosti v letošním roce, ze které vybírám to nejhlavnější:

Uspořádali jsme dva semináře o školství. První o alternativních školách, kterých jsou v ČR desítky, a nejedná se jen o soukromé školy. Druhý o svobodném vzdělávání.

Uspořádali jsme druhou poznávací vycházku okolím Újezda.

Byli jsme také u bigbítového večera pro mladší VAMOS NIGHT s kapelou AMBROŽ BAND.

Iniciovali jsme úklidovou akci: Koupání zvířátek - mytí Lesní galerie I

Stihli jsme vydat další 4 čísla Magazínu Oko.

2x jsme zasahovali na opakovaně poničených obrázcích pro děti v lesní galerii. Lesní galerie opravdu není mnoha lidem kolem Spolku OKO lhostejná.

Již několikrát jsme také navrhovali systémové řešení, jak se pokusit zabránit opakovanému ničení galerie (osvěta v ZŠ, fotopasti), ale zatím jenom myjeme a vyměňujeme zvířátka, a to bez jakékoliv podpory. Jak dlouho to bude ještě trvat?

Společně se spřáteleným spolkem VAMOS 66 jsme se aktivně podíleli na realizaci projektu „Učíme se kreslit“ s Františkem Kollmanem. Od listopadu se uskutečnilo již druhé kreslení. A pak že se to nejde naučit.

S nejmenšími skauty jsme uklízeli k Újezdu přilehlou část Klánovického lesa.

Přes veškeré útrapy pokračujeme v projektu „Hvězdy v Újezdě“.

V listopadu proběhlo promítání dokumentu mladého nadějněho režiséra Pavla Wurcela „Legenda, tak žiju já“ doplněné besedou hlavních protagonistů a kreslením Františka Kollmana.

V prosinci potom následoval vánoční koncert „Čekání na Ježíška“ s kytarou Davida Wurcela a sborem Sovička ze ZŠ.

A věřte, že do roku 2018 chystáme další akce. Co si tedy myslíte o našich akcích? Myslíte si, že jsou naše aktivity politické? Chcete nám pomoci nápadem, organizací, sponzorstvím? Pište a odpovídejte na moji emailovou adresu vesely@spolekoko.cz, na všechny podněty budu reagovat. Pojďme společně, a tím myslím opravdu společně, bez těch osobních averzí vůči druhým, měnit společenský život v Újezdě nad Lesy.

A na závěr Vám přeji příjemné prožití vánočních svátků, v novém roce hodně dobrých myšlenek, mnoho chuti do práce a pevné zdraví. To vám přeje za spolek OKO

Honza Veselý

Libuše Josefy a František Kollman v Malostranské besedě

Na Újezdě nad Lesy jsem zpočátku obdivoval krásnou přírodu, klid a současně blízkost centra Prahy. Teprve později jsem zjistil, že mám ve svém okolí skvělé sousedy a že právě zde v Újezdě žije i řada zajímavých osobností – ať již sportovců, podnikatelů, umělců, dokumentaristů ...

A tak jsem neváhal, když se mi v mailu objevila pozvánka Libuše Josefy na vernisáž v Malostranské besedě 4. října t. r., kde vystavuje své obrazy se svým přítelem Františkem Kollmanem.

Musím říci, že vernisáž byla velkolepá díky kombinaci – „genia loci“ Malostranské besedy a impozantně působících obrazů obou autorů; oboje navíc ještě doplněné vystoupením pánu Krampola, Tesařika a kunsthistorika, spisovatele a dobrodruha „kapitána Flinta“. Chyběla jen moje oblíbenkyně Irena Budweiserová (kde jste, Irenko, byla?). Celou akci umocnilo půlhodinové vystoupení novozélandské taneční skupiny Whakaari Rotorua. Zajímavostí je, že vedoucím folklorního souboru je Frank Grapl, neboli František, který je synem Tomáše Grapla, politického vězně z Moravy, jenž v roce 1950 emigroval na Nový Zéland a oženil se s místní Maurkou.

Sladkou tečkou představení byl maurský tanec HAKA, česká hymna a skladba Sladké mámení se zajímavým anglickým přízvukem. K dokonalé atmosféře tak už nic nechybělo.

Takovéto všestranné působení optických, poslechových (a samozřejmě i chuťových) zážitků je podle mne účinnějším balzámem na duši či lékem proti zahnání stresu než doping kávou nebo jakýmkoli antipsychotiky a antidepresivy dohromady. Přál bych tento zážitek všem obyvatelům Újezda, zvláště když hlavní aktéři Libuše Josefy a František Kollman jsou našimi spoluobčany.

A mimochodem – obrazy Libuše vzbudily nebývalý zájem...

Bohumil Ullman

Vánoční čekání na Ježíška

V rámci našeho projektu Hvězdy v Újezdě vystoupil v újezdském divadle MZŠ rodák z Újezda nad Lesy David Wurczel - mladý kytarový mág a skladatel a nejmenší hvězdičky – pěvecký sbor Sovička ze zdejší ZŠ. Újezdané tak měli příležitost obdivovat újezdského kytaristu v jeho prvním koncertním vystoupení v Újezdě nazvaném Vánoční čekání na Ježíška stejně jako diváci v několika zemích, kde jej s nadšením přijali a kde se i letos výrazně prosadil. Jeho famózní a unikátní technika hry pravé ruky, kterou pojmenoval Rotando, se stává doslova fenoménem. Spočívá v kombinaci rotujícího zápěstí a španělského rasgueada. Velmi dobře se role předskokanů zhostily i sovičky – žáci I. stupně ZŠ.

Na svém posledním koncertě v Nizozemí byl David letos v říjnu poctěn darem od významného holandského malíře a mimochodem přímého potomka slavného Rembrandta, pana Johna Ligtenberga, který mu věnoval svůj poslední obraz pojmenovaný právě podle Davidovy techniky hry „Rotando“. Tato technika se velice rychle dostala do odborného povědomí nejen u nás, ale také v zahraničí. Což je v kytarovém světě dosti ojedinělý počin.

David je autorem více než patnácti skladeb pro sólovou kytaru a mnoha originálních úprav slavných klasických kusů, adaptací gypsy jazzových skladeb a hudby z počítačových her jako Heroes of Might and Magic nebo Skyrim, dále je také autorem hudby k filmům a videohrám.

V současné době vyučuje kytaru na International School of Music and Fine Arts Prague a věnuje se studiu na Berklee College of Music, kde studuje orchestraci, skladbu a sound design pro film a videohry.

Vyrůstal jste v Újezdě už od narození?

Bylo mi deset měsíců, když se sem rodiče přistěhovali, takže v podstatě ano. Mám tu vzpomínky na celé dětství a na kamarády, se kterými jsem stále v kontaktu. Pamatuji si ještě původní samošku a přátelské Vietnamce, kteří měli stánky tam, kde je dnes LIDL. Tehdy ještě nebyla hotová ani nová obytná čtvrť, která začíná na konci Tuchotické, a právě v té jsem vyrůstal. Krátce potom, co ji dostavěli, začali jsme tam s kamarády jezdit a říkali jsme tomu „nový baráky“, myslím, že tomu tak říkáme doteď.

Byl jste už tehdy rozhodnutý, že chcete být hudebníkem?

Vůbec ne, nejdřív jsem chtěl být popelářem, potom paleontologem a nakonec mineralogem, protože mě fascinují a inspirují drahé kameny. Na kytaru jsem se začal učit v sedmi, díky mému dědovi, který si všiml, jak rytmicky mlátím do stolu, když zrovna hrál na kytaru. První koncert jsem měl v devíti letech, to bylo také poprvé a naposledy, co jsem hrál koncert z not, od té doby už jsem koncertoval jen z paměti, ale uběhla ještě dlouhá doba, než jsem začal pravidelně vystupovat. Ze začátku mě kytara velmi bavila, ale měl jsem

několik období, kdy jsem radši hrál na počítači a v jedenácti letech jsem místo klasiky začal hrát na elektrickou kytaru. Také jsem chodil na soukromé hodiny k vynikajícímu kytaristovi Standovi Jelínkovi, kterého si cením jak Lucie Bílá, tak Karel Gott a mnoho dalších osobností. Můj velký dík ale patří zejména mému dlouholetému učitelce Dianě Chytilové, profesionálce, která vystudovala konzervatoř v době, kdy tam spolu s ní studoval i nyní velmi známý kytarista Lubomír Brabec, a která se mnou vydržela i ta období, během nichž jsem téměř vůbec necvičil.

Teprve v patnácti jsem kytaru začal brát úplně vážně a začal jsem skládat.

Kompozice, které vzešly z prvních pokusů, jsem poté vydal jako multiinstrumentální aranžmá na svém Maxisinglu v roce 2011 v Multisonicu u pana Karla Vágnera. Skladby z tohoto mého prvního CD měly až nečekaný ohlas, třeba moji skladbu Sin Fronteras si oblíbil a požádal mne o souhlas s jejím využitím i soubor indiánských tanečnic v Peru! Což bylo obrovské zado- stiučinění, protože my jsme tu skladbu opravdu dělali ve studiu tak, aby to znělo „indiánsky“. Paní Nadě Wepperové, která mi do skladby zazpívala, jsme dokonce říkali: zpívejte to jako indiánka, která má tam v Andách za kopcem svého chlapa a stýská se jí. I ve Španělsku se mé skladby velmi líbí a některé jsem přímo tam také složil. Třeba moji dosud asi nejpopulárnější skladbu, Tormenta. Česky to znamená bouře a diváci této skladbě často opravdu až bouřlivě aplaudují. To je pro mě vždy velmi silná a radostná chvíle.

Kdo vás na vaší cestě nejvíce inspiroval?

Z našich hudebníků to byl určitě

prof. Štěpán Rak. Setkali jsme se poprvé tady v Újezdě v penzionu Petra u Honzy Hrubého. Honza právě v penzionu pouštěl můj maxisingl a Štěpán Rak, který seděl u vedlejšího stolu, pronesl, že je to krásná hudba a ptal se Honzy, co to vlastně je. Bylo to velké štěstí. Následovala velmi důležitá etapa, kdy jsem vystupoval vedle Štěpána Raka jako host v Čechách a ve Španělsku, a to dokonce v nejstarším španělském operním divadle na koncertě, na který byla pozvaná španělská královna. Tehdy jsem jako hráč vyrostl úplně nejvíce. Byl to právě profesor HAMU pan Štěpán Rak, který mě inspiroval k tomu, abych se pokusil dovyvinout svůj vlastní styl a techniku. Dnes už má Rotando uznání jak Mistra Raka, tak v Haagu působící odbornice na vývoj současné kytarové techniky, doktorky Mariel Peñalozy Moreno, a dalších kytarových profesionálů.

Pracujete nyní na nějaké nové nahrávce?

Dělám toho teď hodně, přepisují a upravují hudbu z herní série Heroes of Might and Magic pro orchestry v Moskvě a ve Varšavě, každou chvíli skládám buď pro filmový, nebo herní projekt. Kromě toho také pravidelně spolupracuji s trance DJem Ronnym K, pro kterého nahrávám kytarové party. Je to sice naprosto odlišný žánr, ale já se proti žádnému druhu hudby nevyhraňuji a dokonce mám trance rád. Také plánuji vydání nového CD, které bych rád pojmenoval právě po mé technice, Rotando. Mé první nahrávky vydalo vydavatelství Multisonic a. s. v roce 2011, byl to maxisingl s mými třemi prvními instrumentáčkami, a poté vyšlo velice úspěšné vánoční CD Tichá Noc, na němž se podílel i prof. Štěpán Rak jako speciální host.

Byla to tehdy v podstatě má první zkušenost v nahrávacím studiu a měl jsem štěstí, že jsem mohl na vývoji těchto desek spolupracovat s profesionály jako jsou Karel Vágnér, Ivan Korený a Zdeněk Klement. Od té doby jsem složil mnoho kytarových skladeb a velmi rád bych je v blízké době vydal na hudebním nosiči a také online. Teď když existuje obraz „Rotando“, je nejlepší příležitost konečně to zrealizovat.

Na koncertě byla k vidění i videoprojekce. O co šlo?

Šlo o úžasnou videoprojekci od mého

nizozemského kolegy Ewouta van Roona. Společně jsme před půl rokem dokončili audiovizuální vystoupení Universe Suite, které kombinuje mé skladby a videoart Ewouta van Roona v jeden celek. Letos jsem s tímto programem vystupoval v Praze i v Kutné Hoře, a potom také v nádherném paláci uprostřed italských Benátek jako účastník významného festivalu. A naposledy v Holandsku před úžasným publikem, kde jsem zažil i ovace ve stoje, kdy mi aplaudoval úplně vyprodaný koncertní sál. Byl to jeden z mých nejkrásnějších zážitků a cítil jsem, že holandská posluchači mě mají opravdu rádi. Hrál jsem v Holandsku už loni. Letos byl audiovizuální program Universe Suite vybrán také jako reprezentant nejlepšího vystoupení na festivalu v Benátkách do Kolumbie, kde se s ním budou moci nyní od listopadu seznámit i diváci v hlavním

městě Bogotě. No a právě ty nejlepší kusy z tohoto programu byly i součástí koncertu v rámci hudebního čekání na Ježíška.

Sovičky

Koncert zahájily děti ze Soviček

několika koledami, aby jej též zakončily dvěma koledami ve velkém finále za doprovodu kytary Davida Wurzela. Po dvou letech, kdy nám zahajovaly Vánoční koncert I. Budweiserové, byl na kvalitě sborového zpěvu slyšet i velký umělecký posun. Určitě se tak stalo díky dětskému nadšení zpívat, ale i díky dobré práci paní učitelky D. Janoušové, která pěvecký sbor vede. Sovičky se postaraly též o velmi uvolněnou atmosféru, když dostaly možnost vyzpovídat Davida téměř nekončící zásobou dotazů a spontánním vznikem autogramiády, ve které David žádnou ze soviček neodmítl.

Byl to opět jeden báječný a přátelský večer s hudbou.

Petr Duchek

Workshop s Františkem Kollmanem

O tvorbě a životních názorech natočil Pavel Wurcel dokumentární film Legenda, tak žiju já, jehož promítnutí jsme na podzim zprostředkovali občanům Újezda v divadelním sále MZŠ v rámci projektu Hvězdy v Újezdě.

Krom toho bylo možné vidět Františka ještě v akci přímo na pravidelných workshopech o malování, které vede. I když někteří nikdy nemalovali, s Františkovou pomocí si hezký obrázek nakonec vytvořili a byla u toho i prima zábava.

Petr Duchek

inzerce

Nově otevřeno !

PSÍ
SALONEK
„Sixi“
nabízí

kompletní péči o vašeho čtyřnohého miláčka. Koupání, stříhání, trimování, vyčesávání i zplstnatělé srsti za použití kvalitní psí kosmetiky, včetně vynikající italské značky Iv San Bernard. Objednat se můžete s pejskem jakékoli velikosti a to i ve večerních hodinách a o víkendech.

Tel.: 603 286 876

Rohožnická 261, Újezd nad Lesy.

Těší se na Vás Alena Kotrčová

Nedospělí dospělí

Tento článek Spolku Oko nebyl cenzorským rozhodnutím šéfredaktora Hrušky v ÚZ otištěn s absurdním zdůvodněním, že má polemický a diskusní charakter a takový patří do „Sloupku zastupitele“. A protože do něho již zastupitel Duchek (který je i členem Spolku Oko) svůj příspěvek zaslal, odmítl p. Hruška článek spolku zveřejnit.

Tato cenzorská demagogie zadupává svobodné názory a záměrně ničí mezilidské vztahy již několik let, pokud občané poslušně neohnou hřbet. Je paradoxní, že o cenzorském rozhodování šéfredaktora je i samotný příspěvek. Otázka je totiž celkem jednoduchá: „Odkdy spolky píšou příspěvky do Sloupku zastupitelů?“ Pokud si odpovíte správně, že nikdy, neb podle schválených pravidel pro vydávání ÚZ to ani není možné, je celá cenzorská konstrukce pana šéfredaktora neuvěřitelnou fabulací, dokladem neznalosti pravidel či ukázkou, za jak málo se dají někteří novináři koupit. Jejich ochota k prodejnosti se bohužel šíří jako mor.

V posledních měsících jsme se zájmem navštívili několik tu více, tu méně povedených

akcí pořádaných politiky MČ, školou i jinými spolky. A to přesto, že s některými představiteli uvedených institucí se názorově rozcházíme.

„Ve Spolku Oko je Duchek a Lameš, a proto se nezúčastním žádné spolkové akce.“ To je opačný postoj, který na naši adresu někdy slyšíme od výše zmíněných představitelů. Někteří z nich mají i moc, a proto naše akce všelijak bojkotují, znemožňují. Nejde jim totiž o obsah akce, ale o lidi. Vědomě tím ovšem rozdmýchávají obecní segregaci, šikanu. Ale proč? Protože máme vlastní názor, školství nás nezměnilo v poslušné doživotní žáky a nedospělí dospělí nevládají kritické myšlení?

Kde však jsou kořeny segregáčnických vzorců chování? Počátky najdeme už v ZŠ. Ví se,

že věková (ročníková) segregace živí šikanu. Státní škola ji ale moc vyřešit neumí a pomáhá si nějakým silovým řešením. Tím ale ony vzorce ještě více upevňuje. Je to začarovaný kruh, a jistá forma šikany v naší ZŠ proto není vůbec neočekávaná. Co s tím? Spolek Oko přes všechno to ostrakizování nedávno uspořádal dvě přednášky o školství, pomohl nezištně opravit Lesní galerii, vydal další číslo svého magazínu. V něm otevřel téma alternativního vzdělávání i cenzury průzkumu klimatu v ZŠ a důrazně požaduje zveřejnění kompletních výsledků. Z výše popsaného příkladu totiž plyne, že problémy nejsou ani tak v dětech (ty jsou ve skutečnosti oběťmi), ale ve zdeformovaném smýšlení nedospělých dospělých.

Spolek Oko

Senzační odhalení: Čechová není Čechová

Na prosincovém ZMČ mi starostka Čechová odmítla odpovědět na interpelaci ohledně plánovaného zrušení zdravotního střediska na Rohožníku s tím, že se nejmenuje Čechová. Toto tvrzení přes údiv většiny přítomných ještě několikrát zopakovala a mojí interpelaci se úplně odmítla zabývat.

Když ji v další interpelaci ve stejné věci oslovil zastupitel Duchek slovy „Paní Čechová...“, vyslechla si obsah interpelace, ale na položené otázky opět odmítla

odpovědět, protože se prý nejmenuje Čechová!

Nabízí se tak pouze dvě vysvětlení: Bud' se píše Čechová, vědoma si svého vzdělanostního handicapu a neschopnosti srozumitelně odpovědět na položené otázky, tak bála obou interpelací, že raději sklouzla do trapnosti a tvrdila, že se nejmenuje Čechová, a tudíž obě interpelace nebyly určeny jí, anebo trpí rozdvojením osobnosti a na ZMČ

se opravdu nenacházela pí Čechová, ale nějaká jiná osoba, uvězněná v jejím těle. V každém případě se nabízí otázka, jestli Újezd potřebuje v čele městské části člověka trpícího rozdvojením osobnosti, nebo který neví, čím je.

Ať tak či tak, svým vystoupením na ZMČ dala pí Čechová trapnosti nový rozměr.

Jiří Lameš

Referendum

Na prosincovém zastupitelstvu jsem přečetl níže uvedené oznámení o vzniku přípravného výboru za účelem záchrany zdravotního střediska na sídlišti Rohožník.

Vážení spoluobčané!

Jsmo pobouřeni událostmi z posledních dní směřujících k zániku zdravotního střediska na sídlišti Rohožník, ze kterého má být mateřská škola.

Vnímáme rozčarování lékařů, zdravotních sester, lékárníků a dalších pracovníků střediska z vrchnostenského a prezírávého způsobu jednání vedení radnice s nimi. Chápeme obavy občanů sídliště Rohožník a jeho okolí ze ztráty zdravotní péče v místě bydliště.

Rozumíme ale i přání především občanů severozápadní části Blatova mít podobně dostupné zdravotní středisko ve své blízkosti. Jsme však znepokojeni finanční částkou 25 mil., která byla při odkupu tovární budovy Ideal Lux vyplacena do té

doby jejímu majiteli, stejně tak jsme znepokojeni uvažovanou částkou 85 mil. na rekonstrukci této budovy.

Nedůvěru v nás budí i doposud neprobíhající veřejná diskuse nad tématem tak zásadním, jakým zrušení zdravotního střediska na sídlišti Rohožník bezesporu je. Překvapuje nás, že ani otázka přestavby zdravotního střediska na mateřskou školu nebyla doposud s veřejností diskutována. Přitom na sídlišti Rohožník i s přilehlými oblastmi až po půlící ulici Staroujezdská a Staroklánovická žije většina obyvatel Prahy 21.

Nejen s ohledem na výše uvedené však považujeme stávající petiční snahu především za podpůrnou, avšak ve svém konečném důsledku neúčinnou formu protestu.

Proto jsme se rozhodli dosáhnout záchrany zdravotního střediska na Rohožníku vyhlášením místního referenda zastupitelstvem na základě návrhu přípravného výboru. K tomu je zapotřebí mnoho podpisů a aktivních občanů, ale jsme přesvědčeni, že ve společném úsilí budeme nakonec úspěšní.

Pokud Vám není zánik zdravotního střediska na sídlišti Rohožník lhostejný, žádáme Vás o pomoc při jeho záchraně.

Petr Duchek, zmocněnec přípravného výboru

a další členové přípravného výboru: Jan Jacek, Ing. Jiří Lameš, Mgr., cand. psych. Lucie Nielsen, Ing. Jan Veselý

Jaký bude další postup? Od nového roku sledujte webové stránky www.spolekoko.cz, www.svobodnyujezd.cz, kde budeme uveřejňovat veškeré potřebné informace. Budou zde i informace o počtech již sebraných podpisů, podpisových místech, kde lze podepsat archy k vyhlášení referenda, o důležitých termínech a další informace. Informace budeme šířit i prostřednictvím sociálních médií a Újezského zpravodaje. Pro dotazy můžete také psát na e-mailovou adresu s-u-l@seznam.cz. A ještě aby nedošlo k omylu. Tato akce není namířena proti jakémukoliv typu zdravotnického zařízení na Blatově v bývalé budově továrny Ideal Lux. Naopak.

Chceme rozšířit dostupnost zdravotnické péče v celém Újezdě, nikoliv jen přesouvat. Pro srovnání jsem na zastupitelstvu v interpelaci, na kterou pí Čechová neodpověděla, uváděl město Říčany. To je parametricky podobné Újezdu nad Lesy. Přesto má nemocnici, dětskou léčebnu, dvě zdravotní střediska, tři gynekologické ordinace, šest stomatologických ordinací, rehabilitační centrum, dům s pečovatelskou službou, denní stacionář pro seniory. A dost možná jsem některá další jenom nenašel.

Petr Duchek

Těžce zkoušené školství II.

V červnovém OKU jsem v článku „Těžce zkoušené školství“ kritizoval neprofesionální přístup starostky Čechové (TOP 09) ke snaze rodičů domoci se alespoň nějakých změn v základní škole a vyjádřil jsem obavu, že „od nového školního roku 2017/2018 pojede škola v opět ve starých dobrých kolejích“. Měl jsem bohužel pravdu. Podstatné se nezměnilo.

Výsledkem bouřlivých červnových událostí se stala nemastná a neslaná prohlášení vedení školy o tom, že se o určitých problémech ví a vše se zlepší, a chlácholení vedení radnice, že se vlastně až tak moc nestalo a neděje. Jako bumerang se tak vrátil spolku SPRDUS obojetný přístup vůči vedení radnice a školy, přijetí K. J. Čechové do svých řad, z kritického oponenta zařazení do oficiálních struktur i potlačení původní aktivity necelých 500 petentů, když svoji „marketinkovou“ petici odsunul na vedlejší kolej. Pro jednání s vedením školy a radnice totiž žádnou petici skutečně nepotřeboval. Na to vše upozorňoval již v minulém čísle i článek zastupitele Duchka „Dokonalý „byznys“ plán“.

Data nelžou

Přítom námi dlouhodobě kritizované nedobré poměry v ZŠ potvrdily nedávné výsledky SCIO průzkumu klimatu pro 5. – 9. ročník. Na jejich základě potvrdil nedobry stav z vědecko-analytického hlediska i pan PhDr. David Greger PhD., (ředitel Ústavu výzkumu a rozvoje vzdělávání při Pedagogické fakultě UK) při své prezentaci výsledků dne 30. 11. 2017 v divadelním sále MZŠ.

Nezametené pod koberec

Je proto jasné, proč byly výsledky v úplné podobě zveřejněny přes značný odpor vedení radnice, školy, výboru MAP i členů SPRDUSu jedině až díky nezměrnému čtyřměsíčnímu úsilí zastupitele Duchka. Jakékoliv zlehčování výsledků ze strany ředitelky a starostky však na veřejném projednání na konci listopadu vzalo za své, neboť se zde výsledky ukázaly v celé nahotě.

Dějà vu

Ještě předtím ale SPRDUS na konci října oslovil starostku Čechovou otevřeným dopisem, aby po její odpovědi na svém webu konstatovala nepřekvapivé zjištění: „*Zřejmě není prioritou této radnice vytvořit koncepci (školy) novou.*“ SPRDUS tedy přišel konečně na to, na co upozorňujeme už od roku 2013. V otevřeném dopise byla i otázka „*kdy dojde ke zlepšení jevů, jako je např. šikana, důvěra, otevřenost a konečně i ta jídelna.*“ Takže po letech, kdy v SÚLu, OKU a ÚZ kritizujeme klima ve škole, o jídelně nemluvě, a kdy vedení obce i školy neustále opakuji, že vše je v pořádku, se znovu a znovu dostáváji na přetřes stejná témata.

Bumerang

SPRDUS si bohužel svou devotností ke starostce Čechové (TOP 09) a k vedení školy (viz distancování se od původního obsahu petice) a i snahou o „vytváření pozitivního obrazu školy“ za každou cenu dopracoval během tří měsíců k tomu, že mu starostka na jeho otevřený dopis mimo jiné napsala: „*Velice bychom uvítali, kdyby zástupci Spolku svou energii nasměrovali k reálné a praktické*

pomoci škole (uspořádání školních akcí, na které ZŠ nemá kapacity. např. školní ples, besedy s rodiči o tématech různých povolání, zapojení širší rodičovské veřejnosti do komunitního života školy, účast a podpora zavedených školních akcí). Tato forma cílené pomoci jistě bude vnímána rodiči i pedagogy mnohem pozitivněji, než stálé vyvíjení tlaku na pedagogy a snaha o zasahování do kompetencí odpovědných osob“. Jinými slovy, nekritizujte nás a neplette se nám do toho, co děláme, protože to děláme dobře.

Tragikomicky bohužel vyznívá i skutečnost, že členové spolku si mezi sebou dopisují a komunikují formou otevřeného dopisu!

Zatvrze vypadá ale i odpověď ředitelky: „*Výsledky šetření SCIO nejsou objektivním měřením kvality, ale snůškou názorů ... Jedná se o nevalidní vzorek informací rodičů.*“ Takové bagatelizování průzkumu ale v diskusi po prezentaci výsledků 30. 11. 2017 odmítl i ředitel Greger. A to nemluví o dezinformačním názoru, že údajně stejní rodiče vyplňovali v průzkumu více dotazníků a šikanu děti uváděly z důvodu seznámení se s tímto slovem ve škole!!

Dále pí ředitelka v odpovědi úsměvně vysvětluje své posouvání termínů slovy: „*... můžete se mnou strávit celý můj pracovní týden, možná Vaše znepokojení bude obsahovat i pochopení.*“ Což připomíná spíše vysvětlení z dob totality – tak si to pojdte zkusit, soudruzi, ať víte, jak je to těžké. V závěru ale asi oprávněně kritizuje SPRDUS za to, že nedodržel slib uspořádat akci „*buřtopeč*“ v říjnu, že pro slíbené PR školení pan Grünwald ještě nestanovil termín a až se tak stane, budou mít zájemci plný program a nepřivedení někoho, kdo pomůže se školním časopisem.

Školní časopis

Pokud jde o časopis, tak já bych o někom věděl. Ochotu pomoci s časopisem vyjádřil náš šéfredaktor už v červnu na setkání zástupců školy, radnice, rodičů. Jenomže jeho se mnozí bojí jak čert kříže, přestože nepochybují, že by v ostře sledované úloze obstál na výbornou. Navíc jistou dobu učil, vedl dětské kroužky. Jenomže by trval na svobodě slova a nebránil kritickému myšlení. A to se všem úplně nezamlouvá, protože hrají především na svém dospělém písečku vlastní hry. A protože jde o děti především, trvá cenzura školního časopisu úspěšně už více jak rok a půl.

Jak tedy dál?

Je nasnadě, že pokud bude za školství odpovědná pí Čechová, která má školství ve své gesci již sedmým rokem (!), nic se ve škole nezmění. Dnes už by mělo být všem jasné, že člověk, který sám má s jistotou pouze ukončené základní vzdělání, že člověk, který prosadil ředitelku Sochůrkovou do funkce přesto, že byl informován, že pro manažerská selhání ve Škvorci byla z tamní školy ze své funkce ředitelky odvolána, že člověk, který své problémy ve škole vyřešil přesunutím

své dcery na jinou školu, nemůže školu nikam posunout.

Nejen první pomoc

Přesto mají rodiče velkou zbraň a oporu v zákoně č. 561/2004 Sb. (Školský zákon), konkrétně v §21, v němž jsou zcela přesně popsána jejich práva (a práva jejich dětí) a v případě, že rodiče budou trvat na jejich dodržování, není zapotřebí vytvářet žádnou organizaci, která si uzurpuje právo mluvit jejich jménem.

Práva žáků, studentů a zákonných zástupců dětí a nezletilých žáků:

- (1) Žáci a studenti mají právo
 - a) na vzdělávání a školské služby podle tohoto zákona,
 - b) na informace o průběhu a výsledcích svého vzdělávání,
 - c) volit a být voleni do školské rady, jsou-li zletilí,
 - d) zakládat v rámci školy samosprávné orgány žáků a studentů, volit a být do nich voleni, pracovat v nich a jejich prostřednictvím se obracet na ředitele školy s tím, že ředitel školy je povinen se stanovisky a vyjádřeními těchto samosprávných orgánů zabývat,
 - e) vyjadřovat se ke všem rozhodnutím týkajícím se podstatných záležitostí jejich vzdělávání, přičemž jejich vyjádřením musí být věnována pozornost odpovídající jejich věku a stupni vývoje,
 - f) na informace a poradenskou pomoc školy nebo školského poradenského zařízení v záležitostech týkajících se vzdělávání podle tohoto zákona.
- (2) Práva uvedená v odstavci 1 s výjimkou písmen a) a d) mají také zákonní zástupci dětí a nezletilých žáků.
- (3) Na informace podle odstavce 1 písm. b) mají v případě zletilých žáků a studentů právo také jejich rodiče, popřípadě osoby, které vůči zletilým žákům a studentům plní vyživovací povinnost.

Už jen důsledné vyžadování §21 tohoto zákona, speciálně odstavce (1) c), by mohlo mnohé změnit. To se však neobejde beze změn ve vedení radnice a školy. Právě rodiče, kterým není lhostejné, jak škola vzdělává jejich děti a v jakém klimatu toto vzdělávání probíhá, mají možnost toto změnit. K tomu je ale nutné se v komunálních volbách rozloučit s K. J. Čechovou (TOP 09), která má největší podíl na tom, v jakém stavu se újezdské školství nachází. Teprve když dojde k výměně na pozicích zřizovatele, může dojít k výměně na pozicích vedení školy, pokud se k takovému kroku nerozhodne ředitelka sama. A do té doby by se měli všichni rodiče důsledně vyjadřovat ke všem rozhodnutím týkajících se podstatných záležitostí vzdělávání jejich dětí a důsledně požadovat po vedení školy, aby se místo bagatelizování problémů těmito problémy zodpovědně zabývalo a řešilo je.

Jiří Lameš

Svobodná škola

Svoboda znamená dělat, co chcete, za předpokladu, že svým chováním nikoho neomezujete a jednáte podle vzájemně dohodnutých pravidel. Máme proto nebyvalé štěstí, že děti v naší ZŠ mají při svém rozvoji svobodu být samy sebou. Požádali jsme proto při ředitelku o přiblížení svobodného a vřelého klimatu ve škole.

Redaktor: „Paní ředitelko, v jiných školách se nedokážou obejít bez frontální výuky, mají problémy s šikanou, s nedůvěrou rodičů, utajují anonymní průzkumy klimatu ve škole, potýkají se s nízkou vnitřní motivací žáků, kterou nedokážou podpořit, věkovou segregací a dalšími věcmi, zatímco u nás je to vše právě opačně. Jak je možné, že v naší škole se s podobnými problémy nesetkáme?“

Ředitelka ZŠ: „Několik generací jsme se snažili lidi učít žít pomocí víry, více či méně vojenských doktrín, politiky ... a když se podíváte na nemocný svět okolo nás, příliš úspěchu jsme tímto způsobem nedosáhli. Dvě věci jsme ale nikdy nezkusili: lásku a svobodu. V naší škole jsou děti svobodné a jejich osobnost není uměle formována, resp. deformována. Zde mohou volně žít svůj život, bez povinného vyučování, na které ovšem mají kdykoliv právo.“

Redaktor: „To znamená, že si mohou dělat, co chtějí a celé dny trávit například hraním?“

Ředitelka ZŠ: „Důležitý prvek u nás skutečně představuje hraní, kterého není nikdy dostatek. V tradičních školách je dítě vhozeno do školy ve věku okolo šesti let, pořád sedí v lavici a má k dispozici pouze malé (pokud vůbec nějaké) prostory na hraní. Žádné dítě přitom nemá dostatek hry. Dětsví je však obdobím hraní a u nás si proto děti mohou hrát, jak dlouho chtějí. Pokud to uznají za vhodné. Samy totiž časem začnou spojovat hru s prací, aniž jsou do ní jakkoliv manipulovány a nuceny. Výsledkem přechodu od hraní k práci je pak

schopnost zvládnout učivo během jednoho až dvou let, zatímco na klasické škole stráví deset let mnohdy stresujícím biflováním učiva, které jim nedává smysl a nemají o něj zájem. Děti od nás však odcházejí vyrovnané, svobodné, laskavé a tolerantní. Nezaměňujeme totiž jejich štěstí za vědomosti.“

Redaktor: „Jak ale při takové svobodě děti naplňují například povinné předměty, ročníkové osnovy?“

Ředitelka ZŠ: „U nás ale nejsou povinné předměty. Děti za roky nemusí navštívit žádné vyučování. Přesto jsou pro mnohé rodiče, zvyklé ze svých školních let jen na školní dril, naše výsledky překvapivé, velmi dobré. Našími absolventy jsou například univerzitní profesori, doktoři, právníci ... Dosažené průměrné vzdělání je vyšší než u nesvobodných škol.“

Redaktor: „To se sice hezky poslouchá, ale při uvedených profesích je přece jen potřeba i jistá kázeň?“

Ředitelka ZŠ: „To je pravda, není možné zrušit autoritu, musí existovat nějaká pravidla. Proto se u nás učitelé a děti pravidelně scházejí, dohadují pravidla a společně o všem rozhodují hlasováním. Děti i učitelé ale mají každý jeden hlas, který má stejnou váhu. Autorita je tak volená, nikoliv vnucená, nařízená. Jde tedy o jakousi samosprávu, v níž jsou děti schopny tvořit velmi rozumná pravidla. Což je pro mnohé dospělé obrovské překvapení.“

Redaktor: „Jak se ale v takovém prostředí učí a chovají nezvladatelní žáci především kolem

sedmých ročníků? Nezneužívají té svobody?“

Ředitelka ZŠ: „Podívejte. Na spoustě škol se dá naučit spousta věcí. Ale pouze od svobodných dětí ze svobodných škol se vám dostane ohromné množství srdečnosti a naopak nenajdete rasistické postoje, šikanu či něco podobného, což na jiných školách existuje. Je skvostné pozorovat vliv lásky a svobody na děti, které k nám přišly jako hrubé a nesnášenlivé bytosti. Potrestáním nenávisti však nikoho nevyhlídíte.“

Představme si například dítě, jež nemluví pravdu. Svobodné dítě ale nikdy nelže. Ó ano, také lže, třeba kvůli zveličování, ale jinak nemá potřebu lhát. Ovšem děti lžou, když mají strach. A pak je chyba na straně rodičů, na straně učitelů, vyžadujících slepou poslušnost, podřízenost.

Opravdu se nechovají k dětem hezky a měli by se změnit.“

Redaktor: „Takže kromě akademického vzdělání rozvíjíte i emoční inteligenci osobnosti?“

Ředitelka ZŠ: „Dá se to i tak říct. Opustili jsme myšlenky, že všechny odmocniny a další nepotřebné zbytečnosti představují vzdělání. Naši učitelé mají skutečný zájem o svobodu dětí místo vnucování jejich pohledu na morálku, na vzdělání. Důležité proto bylo najít učitele věřící dětské psychologii namísto kvadratických rovnic a odmocnin. Nakonec kolik z nás kdy po skončení školy někdy použilo odmocniny v osobním životě? Já osobně nikdy.“

Petr Duchek

(Pro tento fiktivní rozhovor byly z části použity myšlenky zakladatele svobodné školy Summerhill (1921) A. S. Neilla, zachycené ve filmovém dokumentu „Here and Now“ už v roce 1964. Rádi bychom podobný a pravdivý rozhovor zprostředkovali v novém století, téměř 100 let po vzniku svobodné školy i u nás...)

Dělíme základní školu

V minulém Magazínu Oko poprvé publikoval zastupitel Duchek sedm let starou myšlenku o rozdělení Masarykovy základní školy na dvě – tradiční a inovativní. Celou dobu přitom mohl vycházet jen z vlastního pozorování a naslouchání učitelům, zaměstnancům, dětem a rodičům. Až do nedávno zveřejněných výsledků SCIO průzkumu, které pozorování potvrdily. Otevření otázky rozdělení tím nabylo na významu. Jedním ze zásadně sledovaných kladů rozdělení je například nižší výskyt šikany v menších školách. A to by byl samozřejmě jen začátek. Začínáme se proto ptát a získávat informace i o nevýhodách dělení a zajímá nás, jak je možné s nimi pracovat a řešit je. Tentokrát jsme oslovili radní Simonu Šmelhausovou z Jesenice. Zde se již k rozdělení ZŠ odhodlali. A my tu nacházíme mnoho podobného.

Jak vaše škola vypadala před dělením?

Už byla příliš velká, přes 900 dětí, přibližně 950. Pak pod ní byly navázány další subjekty, jednalo se o mateřskou školu a ZUŠ. Byl to velký kolos, těžko zvládnutelný jedním ředitelem.

Jaký byl finální podnět k začátku dělení?

Město dostalo opravdu velkou dotaci na stavbu přírodních hřišť pro mateřskou školu, která byla podmíněna tím, že školka měla mít samostatnou budovu a být samostatným subjektem. Tak jsme v prvním kole rozdělili ZŠ Jesenice na tři subjekty. Je to prostě současný trend. Dobu komunistických megaškol už máme za sebou.

Jak bude dělení pokračovat?

ZŠ má zatím jednu budovu, takže musíme postavit další. Jsme ve fázi územního

řízení, po novém roce stavebního povolení. Následně proběhne výběrové řízení a koncem příštího roku by se mělo kopnout do země. Škola by se měla otvírat 2019/20, kdy by měl proběhnout i přesun dětí. Jesenice 1 by měla být pro děti ze samotné Jesenice a Jesenice 2 pro děti ze třech spádových obcí tak, aby děti podle bydliště měly blíže k sobě i ve škole. Až novou školu otevřeme, přesuneme do ní část dětí, a tím fakticky vytvoříme další subjekt. Ve staré škole zůstane tak kolem 500 žáků a v nové bude asi 400 žáků.

Máte nějaké srovnání se situací v jiných městech?

Podívejte, my jsme skoro stejně velká obec jako Říčany, oficiálně máme nahlášených 10.000 obyvatel, ale s nenahlášenými to bude kolem 13.000. A například Říčany mají

14.000 obyvatel a k tomu tři samostatné školy, tři samostatné příspěvkové organizace.

Jak u vás probíhalo dosavadní dělení?

Tím, že se starý subjekt rozpadl na tři nové, tak to snáze umožňovalo najít nového ředitele. Ono v průběhu auditu se tomu starému stejně přišlo na nějaké ekonomické nesrovnalosti a zpronevěru financí, takže raději odešel sám. Ale je to boj, najít kvalitní náhradu. Fakt nejsou lidi, a nám se to asi moc nepovedlo.

I o dobré učitele je všude nouze, nejen kolem Prahy. Nalákat proto některého kvalitního kantora k nám za současné platy by vyžadovalo poskytnout mu byt a auto. Všichni dobří učitelé bohužel raději odchází do soukromých škol.

A na tom musíme ještě zapracovat.

Lucie Nielsen

Kontraproduktivní starostka

Výsledky SCIO průzkumu klimatu v ZŠ jsou zveřejněné a neoddiskutovatelné. Nyní jsou volně ke stažení například na webu www.svobodnyjezd.cz a každý si může udělat vlastní obrázek. Můžete o nich diskutovat mezi sebou, s odborníky, dětmi, kantory. Co však zaráží, je neustálé popírání výsledných dat ze strany nejen vedení školy, ale i radnice. Jako malé děti. Starostka ale nedávno obdržela celkem výstižný dopis od jednoho rodiče. Zde je jeho zkrácená verze:

Vážená paní starostko, svými opakovanými komentáři o pověsti druhého stupně jen přilíváte olej do ohně. Vaše přesvědčování veřejnosti, že druhý stupeň je v pořádku, zatímco svou dceru jste z něj dala pryč, je přinejmenším velmi komické. Pokud na dotaz jakéhosi rodiče, proč jste tedy svou nespokojenost s danou třídou neřela přestupem dcery do paralelní třídy, odpovíte, že VŠECHNY třídy v ročníku byly stejně špatné, nechápu, jak je možné, že jedním dechem dodáte, že druhý stupeň je dobrý?! Skutečnost, že minimálně jeden celý ročník školy se "nepovedl" a nepodařilo se nijak situaci zlepšit, dle mého přesvědčení vylučuje tezi, že zdejší druhý stupeň je v pořádku. V této situaci bych od Vás, která máte školství

ve své kompetenci, očekávala spíš prohlášení, že jste si vědoma nedostatků a že víte, že tam problémy jsou, a navrhuje konkrétní kroky k řešení. Výsledky SCIO šetření týkající se šikany jsou, řekněme, bagatelizovány s poukazem na to, že většina dětí uvedla, že se se šikanou ve škole setkala, a to prý díky tomu, že jsou s tímto pojmem v rámci preventivních programů seznamovány. Tedy to podle slov paní ředitelky neznámá, že šikanu zažily, ale to, že toto slovo znají. Nevím, jak byl dotaz formulován a zda skutečně mohlo dojít k nepochopení ze strany dětí. Co ale vím, je to, že pokud je ve třech třídách situace taková, že nezvladatelní žáci naprosto znemožňují výuku (což jsem na vlastní kůži zažila na dnu otevřených dveří) a citlivější

děti tím přimějí ke změně školy, je to jednoznačně šikanózní chování.

Ve Vašich šlépějích se vydala i vedoucí Komise vzdělávání a výchovy paní Šmatláková a oba syny letos dala do počernické školy, stejně jako Vy Vaši dceru. Pokud takový krok udělají hned dva lidé, kteří mají ve velké míře na starosti místní školství, nemůže se Vám podařit v rodičích vzbudit důvěru ve zdejší školu, ani zklidnit do značné míry rozbouranou situaci a už vůbec ne budovat dobré jméno školy. Od lidí, kteří své děti uklidili na jinou školu, je totiž veškeré ujišťování o kvalitě zdejšího druhého stupně (a mám na mysli nikoliv kvalitu výuky, ale především atmosféru) ledatak věšením bulíků na nos.

Petr Duchek

Žádný strom neroste ... – uzavření (?)

V předchozích šesti vydáních jsme vás průběžně seznamovali s naším pohledem na projekt Újezdského STROMU Revitalizace prameniště Běchovického potoka s doposud více jak dvěstatisícovou dotací. Poukazovali jsme na porušování zákonů i sporný až nemyslný přínos projektu. Náš postoj by se dal zkrátce vyjádřit slovy známého europoslance prof. PhDr. Jana Kellera, CSc. (ČSSD): „Peníze mizí v neziskových organizacích jsou obrovské a výsledky jsou zanedbatelné.“

Optali jsme se i kontrolního výboru na magistrátu, jak na věc nahlíží, a dostali se do bodu úplného znechucení.

Kontrolní výbor se ve svém stanovisku víceméně omezil na strohé konstatování, že v případě přidělení grantů nedošlo k procesnímu pochybení. Opřel se přitom i o vyjádření radní Plamínkové (pozn. ze stejné kandidátky TROJKOALICE do zastupitelstva magistrátu jako p. Roušar), která výboru zaslala jednověté souhlasné stanovisko s vyjádřením odboru ochrany prostředí MHMP k celé kauze.

A z něho se krom hromady textové výplně či pětistránkové omáčky například dozvídáme:

- Projekt byl ohodnocen jako přínosný bez ohledu na jeho ne zcela přiléhavý název. Bylo posuzováno faktické zvodnění neznámého původu a nelze zcela vyloučit, že část vody napájecí mokřad může pocházet z již dříve narušené meliorace. Jinými slovy, voda tam je a kde se bere, nás nezajímá. S takovým přístupem ale může být mokřad, resp. tůňka kdekoli. Proto jsme uváděli, že je nezodpovědné jásat nad louží, když není jasný její zdroj, protože až pomyslně někdo zavře jakkoliv kohoutek (či naruší melioraci jinde), může být po mokřadu. Naopak pro přírodu a občany by bylo smysluplné vzít lopaty, krumpáče a najít zdroj vody. A s ním pak pracovat dále.

- Výstava „Voda živa“ se řádně uskutečnila. S tou řádností je to tak, že výstava se uskutečnila až po uplynutí původního termínu, naši medializaci a teprve po té podané žádosti o prodloužení termínu. Ohebnost slova řádnost je zřejmě velká.

- Odbor nemá informace, které by prokazovaly vedení meliorací na pozemcích. Tohle je opravdu s podivem. Odbor ve svém vyjádření uvádí, že poskytuje žadatelům o dotace odbornou konzultaci, a nedokázal si přitom opatřit veřejně dostupnou a aktuální mapu prokazující, že celé pole je zmeliorované.

- Z hlediska zákona na ochranu zemědělské půdy bude realizace s největší pravděpodobností skutečně podmíněna souhlasem orgánu státní správy s vyjmutím půdy ze zemědělského půdního fondu, ale už o to bylo požádáno a není důvod, že by takový souhlas nemohl být vydán. Jinými slovy. My jsme to sice neohlídali a víme, že byl porušen zákon, ale teď je hlavní uvést realizaci projektu do souladu s ním. Zní to však pomalu jako návod, jak stavět černé stavby. Protože kde nebude žalobce, nebude soudce. Jako stanovisko odboru je to ovšem poněkud zarážející.

- Tvzení, že lokalita bude zasažena výstavbou rychlostní komunikace, nepokládáme za pravdivé. Komunikace se podle územního plánu nepřiblíží k ploše mokřadu na méně než 400 metrů. Tohle je opravdu velmi odborné vyjádření.

Odbor v něm de facto přiznává, že má informace o výstavbě rychlostní komunikace. Současně uvádí, že mokřad je napájen z neznámého zdroje či narušené meliorace a v grantové žádosti je uvedeno, že prameny se nacházejí pod kopcem Skalky. Tedy jak meliorace, tak uváděná prameniště jsou právě v místech, kudy uvedená komunikace povede. Ovšem ještě zajímavější je fakt, že celé pole má být s výstavbou komunikace současně zalesněno. A co se pak stane s vodou, která je blízko k povrchu, protože jílovitě podloží jí neumožňuje hlubší vsáknutí, jsme psali už dříve. Jak stromy porostou, bude újezdský rybník k chovu ryb čím dál tím méně vhodný z nedostatku vody. Právě proto jsme upozorňovali na to, že nesmyslný projekt by se stal naopak smysluplným, pokud by aktivisté kopli do země a snažili se najít pravý zdroj tůňky a ten ochránili.

Vnímáme tuto kauzu jako návod pro ostatní neziskovky, jak a na co všechno lze čerpat dotace z magistrátu i jako ukázkou neuvěřitelné ohebnosti pravidel. Újezdský STROM své dotační zkušenosti druhým nepředal, my jsme však zveřejňováním celé kauzy předali jeho metody za něj. Je teď na každém zvlášť, které postupy jsou pro něho ještě přijatelné, a využije je. Jak se zdá, okecat se dá mnohé.

A na závěr mi dovoluť uvést jednu do slova perličku. Příslušnému odboru jsme se spíše mimochodem zmínili, že některé vysázené stromy v projektu Újezdského STROMU Jižní spojka jsou na jiných než v grantové žádosti uvedených pozemcích. Obdrželi jsme však silvestrovskou odpověď: V obecné rovině lze uvést, že grantové projekty nejsou omezeny na pozemky ve vlastnictví hl. m. Prahy.

A je to.

Petr Duchek

Život v maringotce v Újezdě

Jednoho dne se mezi koňmi a čističkou na Blatově objevila velmi stará dřevěná maringotka. Postupně se kolem ní vytvářelo svědeckví toho, že má své obyvatele. Pár srovnaných igelítek v chráněném prostoru kolem kol, bouda pro kočku, vozík a občas pověšené šatstvo. Někdy jsem zahlédla majitelku, starší štíhlou paní v červených kalhotách, sledující bedlivě pohyb kolem svého sídla.

To, že se jedná o ty nejslabší ve společnosti, je hned jasné. Místo není nic moc, u potoka, vlhké, na nerovném terénu. Přesto je znát, že se obyvatelé snaží udržet pořádek kolem svého přibytku, chtějí přežít a vyrovnat se s tím, co je jim souzeno. Jednou jsem se osmělila a požádala ženu o rozhovor. Jmenuje se Jiřina, je jí 65 let a bydlí zde se svým stejně starým mužem.

Jak jste se dostala do Újezda?

V Újezdě už bydlíme nějakou dobu, dřív jsme měli místo u fotbalového hřiště za restaurací, ale vyhodili nás a už před tím odstříhli proud. Teď nás přesunuli sem, nemáme ani vodu, tu bereme z potoka, ale nestěžuju si. Ráno chodíme na Rohožník do večerky a máme tam zadarmo kafe a nějakou tu housku. Dávají nám také to, co nemohou prodat.

Jak se vám tu žije?

Je to tady otrava. Lidi kolem chodí a nemají respekt, už nám také hrabali v našich věcech. My nikomu nic neděláme, jen někde musíme být. Dneska jsem byla na úřadě, protože nás někdo udal, že tady kolem chodíme vyměšovat. Ale to není pravda. My záchod nemáme, ani vodu nebo elektriku, ale chodíme uvnitř na kýbl a ten pak vylejeme, kde se to ztratí, rozhodně ne do potoka. Co je komu do toho, my přece taky musíme jít. A také mi zastřelili několik koček. Mívala jsem i 16, teď mi zbyly jen 3 a poslední dvě koťata jsem někomu dala. Proč nás nenechají být, ať si to zkusí sami, jaké to je, jen takhle přežívat.

Co jste dělali dříve?

Jezdili jsme s mužem a s maringotkou po stavbách, ale on už nemůže pracovat, má vyhrzlou kýlu a nic nemůže tahat. Já mám už léta invalidní důchod, asi 5 tisíc, ale to nestačí. Chtěla jsem dělat, třeba úklid, ale musela jsem mít potvrzení od doktora a ten mě vždy zneschopnil.

Jaká byla vaše životní cesta, měla jste i hezká období?

Neměla. Děťství nestálo za nic, nevlastní matka mě neměla ráda a ústrků bylo dost. Pocházíme z Kladna, tam jsem pak dětství strávila u babičky, ale jednou, když jsem byla v 7. měsíci, tak se k ní nastěhovala její druhá dcera se dvěma dětmi a já jsem přišla i o vlastní postel. Do jedné jsme se nevešli. A přitom měli auto.

První syn si z porodu odnesl těžké postižení, byl ochrnutý na celou levou půlku těla a v 8 letech zemřel. Úplně jsem v něm viděla samu sebe se svými nemocemi, ale co je to platné. Druhý syn se našťástí o sebe postará, ale žije na Moravě.

Zažila jste v životě něco zvláštního?

Jo, já mám v sobě takovou tajemnou temnotu, je to uvnitř ve mně, koluje to v mé krvi a někdy to zabublá, když potkám někoho, kdo mi chce ublížit, jako by mě to varovalo. Také to vidám ve snech, skvělé krátké filmy. Z Kladna jsme museli nakonec utéct kvůli cikánům. Děsně po mě šli, říkali, že když mě

Vyjáždění z Úřadu MČ: zatím nemáme

viděli v taláru, tak jsem nosila neštěstí a smrt. Tak jsme se přestěhovali do Prahy.

Co byste nejvíce potřebovala, o čem sníte?

Chtěla bych už konečně nějaké to naše místo, kde bychom mohli žít v klidu stranou ostatních. Také teplou vodu, abych si mohla něco přeprat, z toho potoka je jen studená. Měli jsme jednu plynovou bombu, ale ta nám došla a na novou není. V té večerce na Rohožníku jsou hodiny, dostaneme nějaké to jídlo, nejsme vybíraví. Také nám tu včera někdo nechal bramborovou kaši s karbanátkem. Ale jinak jsou lidi nenechaví, asi bych si tu měla dát nějakou ceduli.

S paní Jiřinou jsem se rozloučila a přemýšlela nad osudem, který by si pro sebe asi nikdo dobrovolně nevybral.

A na závěr ještě přidám typ na levné kuřivo, který jsem se dozvěděla. Sesbíráte vajíčky všude kolem, kde se dá, pak je usušíte, vyklepete z nich tabák a ubalíte novou cigaretu. Pozitivum? Asi to, že kouříte s mírou a jste soběstační.

Lucie Nielsen

Jak si Jeníček zařizuje lesíček

Radní Jeníček (Svobodní) za podpory ostatních členů rady v čele se starostkou Čechovou (TOP 09) úspěšně pokračuje ve svém křížáckém tažení proti kynologické organizaci.

Kynologové tentokrát dostali výpověď z úzkého pruhu o rozloze 327 m², který je součástí kynologického areálu a je ve vlastnictví hl. m. Prahy. Odůvodněním této výpovědi bylo rozhodnutí Odboru ochrany prostředí (dále „OCP“) MHMP. Ten v důvodové zprávě například uvádí, že: ... se rozhodl postupovat jednotně a nájemní smlouvu vypovědět, neboť MČ Praha 21 již nájemní smlouvy vztahující se k pozemkům v její správě v kynologickém areálu vypověděla.

Opravdu dojemná shoda MHMP s MČ Praha 21 v oblasti likvidace kynologického spolku.

Dále OCP MHMP uvádí, že po ukončení právního vztahu bude předmětný pozemek zalesněn a ozeleněn v souladu s platným územním plánem.

O své zájmy se pan radní umí postarat přímo ukázkově. Škoda jen, že se z titulu své funkce neumí stejně ukázkově postarat o dodržení slibu radních (Čechová, Jeníček, Jenšovská) kynologům v pokračování jednání u kulatého stolu nad provozem cvičiště. Rovnost nade vše.

Tak jen doufejme, že stromy v nově

plánovaném lesíčku na ploše 327 m² nebudou navštěvovat ti samí psi, co údajně rozkousali sousedovi p. Jeníčka plot (viz ÚZ 10/2017) a nebudou v něm nevychovaně štěkat na každou veverku. To by se pak možná ten lesíček našemu panu radnímu také znelíbil. Jednou už se v lokalitě kácelo, tak proč ne i příště.

Inu flora a fauna to v Újezdě s radním Jeníčkem a starostkou Čechovou nemají lehké.

Jiří Lameš

Z Újezda do Japonska III.

V minulých číslech jsme jezdili metrem, uháněli jsme dvěstěšedesátkou šinkansenem, autem projeli desítky kilometrů v tunelech, navštívili tokijské hospůdky, jedli všelijaké potvůrky, spali v klasickém japonském hotýlku, koupali se v on-senu, ale nikde jsme nepsali o japonské kultuře a historických památkách. Nechali jsem si to až na úplný závěr našeho vyprávění.

Díky našim přátelům jsme měli možnost navštívit skoro všechny nejznámější památky Tokia a blízkého okolí. Jediný malý problém byl v množství lidí již tak přeplněného Tokia. Bohužel naše návštěva Tokia se trefila do svátku Golden Week. Japonský Zlatý týden je kolekce čtyř národních svátků Den Šovy, Den Ústavy, Den zeleně a Den dětí. A když je v Japonsku svátek, tak se nepracuje. K tomu přidáte víkend před a víkend po, a rázem se dává do pohybu obrovský počet Japonců. Sehnat třeba ubytování v tomto týdnu v Tokiu je zcela nemožné. Že se děje něco mimořádného také hned poznáte, všude uvidíte "kapří vlajky - koinobori", symbol síly a úspěchu v životě, které v této době visí všude v Japonsku na oslavu Dne dětí.

Nagano

Proto jsme v tomto týdnu raději odjžděli z města. Jedna cesta vedla do dějiště Olympijských her 1998 Nagana. Jako milovník veškerého sportu jsem si nemohl nechat ujít příležitost navštívit toto olympijské místo. Celý olympijský komplex včetně návštěvy muzea na vás bohužel dýchá takovou divnou osamělostí, i přesto, že vlastní hry byly tak vzrušující, což jsme hodně zažívali při hokejovém turnaji, kde naši hokejisté nakonec získali zlatou medaili.

Ještě prohlídka olympijského parku, pár fotografií a hurá směr Shirakawa.

Shirakawa

Shirakawa je kouzelný japonský venkov, kde stojí známé farmářské domečky gas-sho-zukuri. Celá vesnice připomíná spíše skanzen, některé domy jsou až 250 let staré a celé městečko je zařazeno na seznamu UNESCO.

Ručně vyráběné slaměné střechy jsou vysoké a pevně vyztužené, aby tak v zimě odolaly velikému množství sněhu. A teď zpět do pulsujícího Tokia, kde ještě doznívají oslavy.

Oblast Asakusa

Při procházce čtvrtí Asakusa jsme zažili situaci, že jsme uvažovali otočit se a vrátit se domů. Cesta k buddhistickému chrámu Sensó-Dži totiž vede od brány Kaminarimon asi 400m dlouhou uličkou Nakamise-dóři, která je lemována stánky se vším možným.

Když jsem asi po 50 metrech pětikrát přišlápl paty přede mnou se šinocím turistům, řekl jsem si dost. Opravdu nešlo udělat krok. Sunuli jsme se jak sardinky centimetr po centimetru k chrámu. Odhadli jsme to tímto tempem tak na jednu hodinu. Pro nás absolutně nepředstavitelné. Vzali jsme mapku, našli únikovou cestu podél nějaké stoky, která vedla směrem k chrámu a částečně po periférii jsme se k Sensó-Dži dostali za cca 20 minut. Zařadili jsme se z boku do fronty a opět čekali. Japonci by to asi

neudělal, hledal by konec fronty a tam se spořádaně zařadil. Ale ona ta fronta končila někde na konci té uličky. Pomalu jsme se posouvali k širokému schodišti a nasávali „dech bohů“.

Z velkých bronzových mís se linuly oblázky kouře z kadidla. Procházíme tímto kouřem a přicházíme k hlavní chrámové budově Kannondó, za níž následuje svatyně Asakusa-džindža. V chrámovém areálu dále spatřujeme pětipatrovou repliku pagody Godžú-no-to. Původní pagoda zde stála od roku 942, replika byla postavena v roce 1973.

Plzeňský pivovar

Kousek od historické části oblasti je nová výstavba s dominantní stavbou společnosti Asahi Beer Company, vlastníci Plzeňský pivovar. Hned vedle stojí 634 metrů vysoká věž Tokyo Skytree, kterou tento den již opravdu nezvládáme. Podle průvodce Tokiem je okruh Asakusa na 6 hodin. Asi ano, ale ne při „Zlatém týdnu“.

Po osmi hodinách se ještě došoupeme do metra, po cestě si v klidnější lokalitě dáme pívko a hurá domů. Jeden den a jedno zajímavé místo. A to jsme ještě nebyli ani na tržnici Tsukuji, v Kamakuře, v Kyotu, nenavštívili jsme ani Nikkó. Tak snad příště, bude-li prostor.

Honza a Irena

Včely ignorují Darwina a dokazují Boží stvoření

Na webu www.kreacionismus.cz najdete několik článků o včelách a jejich podivuhodném, evoluční teorií naprosto nevysvětlitelném designu od včelaře Václava Uhra z Lounska. Pro tento článek jsem ale z časopisu Žirovnice (čís. 9, roč. 46, 9/2016, str. 4) vybral a zkrátil několik myšlenek pana Františka Pokorného, předsedy tamní včelařské organizace.

Včelí plástev se skládá ze dvou vrstev šestibokých komůrek. Včely staví tyto buňky z vosku, který je vylučován potními žlázami na bříšku, tvarují jej nohama a vytvářejí tak stěny a dno buněk. Včely řeší stavbou dva matematické úkoly:

1. V daném prostoru vytvořit co největší počet buněk přesného objemu s minimální spotřebou vosku. Řešení je jen jediné – pravidelné šestiboké komůrky, jejichž uspořádání je nejehospodárnější. Takovou konstrukci využívají i stavitelé obilných sil, protože spotřebují o 30 % méně betonu než u sila klasického.

2. Dna buněk nejsou rovná, ale jsou tvořena třemi kosočtverci, jež jako celek utvářejí pravidelný trojboký jehlan. Známy francouzský fyzik a přírodovědec René Antoine Ferchault de Réaumur (r. 1730 vynalezl teploměr) si dal tu piplovou práci a změnil úhly zmíněných kosočtverců. Tupé úhly činily 109°28', ostré 70°32'. Pak požádal vysokoškolského profesora matematiky profesora Königa o vyřešení následujícího matematického příkladu: Je dána šestiboká nádoba, jejíž dno tvoří trojboký jehlan o třech shodných kosočtvercích. Jaký musí

být její tupý úhel, aby nádoba měla minimální povrch a maximální objem? König za pomoci logaritmických tabulek vypočítal výsledek 109°26' – tedy nepatrný rozdíl oproti včelímu řešení, ale přece rozdíl. Když se o tom dozvěděl skotský matematik Colin Maclaurin, úkol přepočítal, ale došel ke stejnému závěru jako König. Včela se tedy zřejmě mylí, konstatoval.

V té době u skotského pobřeží ztroskotala anglická loď. V mlze narazila na skálu, která byla zakreslena v každé námořní mapě. Posádka se zachránila, ale loď s drahým nákladem šla ke dnu. Společnost vlastníků loď pak žalovala kapitána, že svou nedbalostí zavinil tuto ztrátu. Kapitán se u soudu hájil, že jeho výpočty kurzu lodi byly naprosto přesné a vše doložil kapitánským deníkem, který se podařilo zachránit. Soud požádal o vědeckou expertizu, která potvrdila, že kapitánův výpočet zeměpisné šířky a délky podle logaritmických tabulek byl bezchybný. Dalším zkoumáním se zjistilo, že chyba byla v tištěném exempláři logaritmu. Tyto chybně vytištěné tabulky použil i kapitán, proto byl u soudu osvobozen a škodu uhradila pojišťovna. O tomto procesu se dozvěděl i Maclaurin a okamžitě si uvědomil, že táž chyba se

mohla vyskytnout při výpočtu optimálního tupého úhlu u kosočtverce uzavírajícího šestibokou nádobku. Opatřil si opravené vydání logaritmických tabulek a Réaumurův úlohu přepočítal. Výsledek 109°28' potvrdil, že se nemýlila včelka, ale učenci s logaritmy.

František Pokorný dále píše: Jsem kreacionista a i tento příběh mě nenechává na pochybách o tom, že na veškerých podivuhodných věcech a zákonitostech přírody jsou „otisky prstů“ moudrého a laskavého Stvořitele. Musela ztroskotat loď, aby se ukázala pravda o tom, že všechno, co vychází z jeho ruky, je dokonalé. Kdyby se takový plást měl vyvíjet miliony let, jak učí evoluční teorie, včely by dávno vyhynuly. A navíc, včely nejsou schopny dělat matematické výpočty a ještě svoje případné „postupné zkoušky a omyly“ přenášet geneticky dál do nových generací, protože nemačí potomky. Královna a trubec – samička a samec, kteří plodí včely, nikdy nepracují na stavbě plástu a nezískávají tudíž zkušenosti. Pouze přenáší již od počátku zakódované informace, jednou provždy daného know-how.

Pavel Kábrt

Podzimní prázdniny s dramatickým koncem

Protože náš časopis vychází jako čtvrtletník, dovolím si udělat malý nebo větší oblouk od konce letních prázdnin k prázdninám podzimním.

Přestěhování do nových kluboven se nám trochu zdrželo, a tak jsme ještě rádi využili v následujících měsících poskytnutý azyl v klubovnách v Lomecké ulici. Jenomže uznejte sami, že by byl hřích v září, kdy je počasí ještě skoro letní, sedět jenom v klubovnách a nevyužít je k výletu. A tak jsme poslední zářijovou sobotu vystoupili v hojném počtu z motoráček

ku v Lítňu, odkud jsme měli naplánovány dvě trasy – k jeskyni Koda a na Tetín. Původně jsme chtěli vybrat jednu z tras pomocí známého systému „panna, nebo orel“, ale protože s námi byli i mladší kamarádi z oddílu Tygříků, házeli jsme tak dlouho, dokud jsme nevy-

losovali trasu kratší a méně náročnou – takže ke kodske jeskyni jsme dorazili všichni včas a svěží. Kodske jeskyně je zajímavá tím, že nevznikla uměle při těžbě vápence, tak jako mnohé jeskyně v Českém krasu, ale je to opravdu prastará přírodní jeskyně. Další naší zastávkou byl Tetín. Tady se každý pokusil najít základy bájněho hradu, kde kdysi sídlila babička sv. Václava sv. Ludmila, ale protože jednotlivé skupiny pátračů tvrdily, že právě

ony našly ty pravé základy, a hrozilo, že tvrzení vystřídá boj, dohodli jsme se, že pátrání někdy zopakujeme a předtím důkladně prostudujeme historické prameny, abychom mohli spravedlivě skupiny rozsoudit.

To říjnový výlet nebo lépe řečeno výprava vypradala, že žádné sváry nevyvolá. Na podzimní prázdniny se celé naše skautské středisko vypravilo do skautských kluboven v Zábřehu na Moravě. Ihned po příjezdu se všichni změnili v pečlivé moravské vinaře. Za „peníze“, které získali za splnění různých úkolů, si nakupovali potřebné nářadí a vybavení, jak pro práci na vinicích, tak pro zřízení vlastních vináren. Samozřejmě se nezapomnělo ani na potřebnou reklamu, poutače a webové stránky.

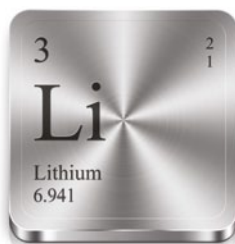
Aby vinice vzkvétaly, vyrobila si vinařská družstva různé strašáky na plašení ptactva a rozmístila je na svých vinicích. Bylo by ale chybou pracovat do úmoru na vinicích a nenavštívit

zábřežské muzeum. Té chyby jsme se nedopustili, muzeum jsme navštívili a dobře jsme udělali. Kromě historie Zábřehu je v muzeu i zvláštní oddělení věnované slavnému rodáku Janu Eskymu Welzlovi. Stejně jako jeho i nás láká dobrodružství a poznávání krajů neprobádaných. Vzdali jsme mu tedy tichou poctu a vydali se zase zpět na vinice. Nicméně i duch Eskyma Welzla nám zřejmě chtěl vzdát svoji poctu a poslal nám v neděli, v den našeho odjezdu, pravou aljašskou zimu se silným větrem. Ty čtyři hodiny strávené na nádraží v nejistotě, jestli vůbec nějaký vlak ten den do Prahy pojede, byly trochu stresující. Mnozí z bývalých vinařů byli smutní, že přijdou o pondělní vyučování ve své milované škole a neuklidnilo je ani tvrzení, že i v Zábřehu mají školu. Naopak slziček ještě přibývalo. Ale když se k večeru přece jenom podařilo napadané stromy z trati odstranit a vlak se rozjel, objevil se na jejich tvářích radostný úsměv. Pravda, ne na všech.

Jan Jacek

Věděli jste, že:

Patrioti byli první, kteří upozornili na krádež století - lithium v hodnotě 3 bilionů korun prodáváme za zlomek ceny?

Tuto informaci za první měsíc shlédlo na Facebooku neuvěřitelných 109229 čtenářů. Následně se začala o věc zajímat zvolna média a pak i politici, kterým se tato informace hodila do jejich volební kampaně.

Patrioti stojí za upozorněním na umazávání

ní nepohodlných symbolů na výrobcích v řetězci Lidl? Spontánní akce v Praze a v Brně přinesla Lidlu chybějící kříže a zcela vážně měla upozornit na psychopatickou korektnost, která pomalu gumuje historické a kulturní symboly spojené s minulostí, ale již také současností Evropy.

— inzerce —

LÉKÁRNA NA ROHOŽNÍKU

Živonínská 1630

Praha 9 - Újezd n/Lesy

Po-Pá 8-17

telefon: 281 973 160

lek.rohoznik@volny.cz

- + výdej na recepty i volný prodej
- + magistraliter příprava
- + veterinární přípravky
- + homeopatie

SMLUVNÍ CENY www.sute-pisky.cz

AUTODOPRAVA

603 242 142

Milan Petružálek - mobil:

- ✓ odvoz kontejnery
- ✓ sutě, odpad, písky
- ✓ recykláty, tříděná zemina
- ✓ přeprava materiálů
- ✓ multikára, Avia, Iveco, Tatra
- ✓ zemní - výkopové práce, demolice

 OBEDIENCE
 NOSEWORK
 CANICROSS

 PSÍ ŠKO
 psí škola obedience
 Martina Zajptová

www.psisko-ob.webnode.cz

 facebook.com/psiskolaobediencia

Informace na tel. 602 328 534

ŽENA HLEDÁ PODNÁJEM - JEDNA MÍSTNOST
DO 5000.- Kč, NEJLÉPE V RD, ÚJEZD n/L, TEL. 607 754 800

2018

*Vánoce plné pohody
 a v novém roce hodně štěstí,
 zdraví a lásky*

přeje vaše

